

Türkiye **ATATÜRK** *Dergisi*

www.turkiyeataturkdergisi.com

6

İlk Milli Mücadele
Hareketleri

11

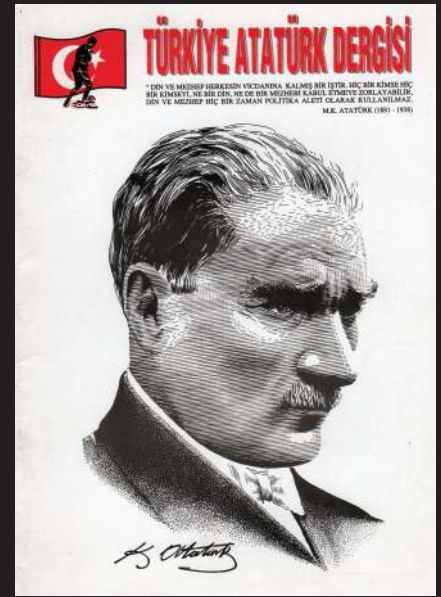
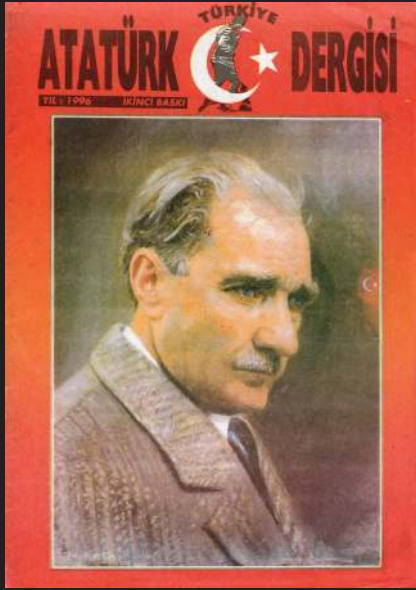
Şapka Devrimi

17

Mustafa Kemal'in
Mille Ve Orduya
İlk Tamimi

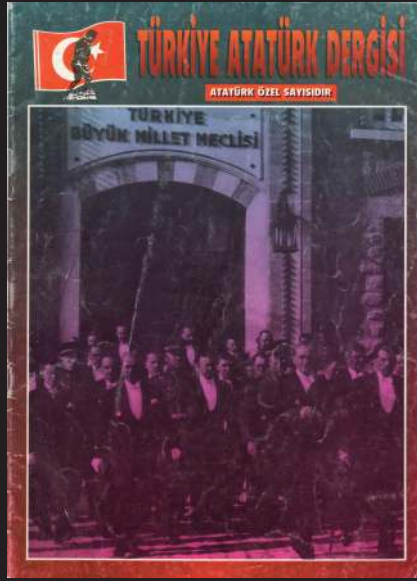
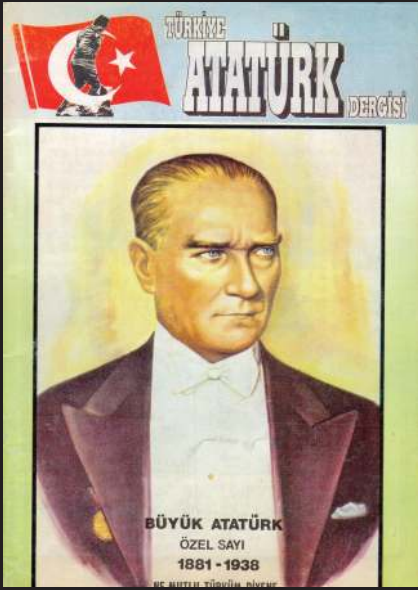
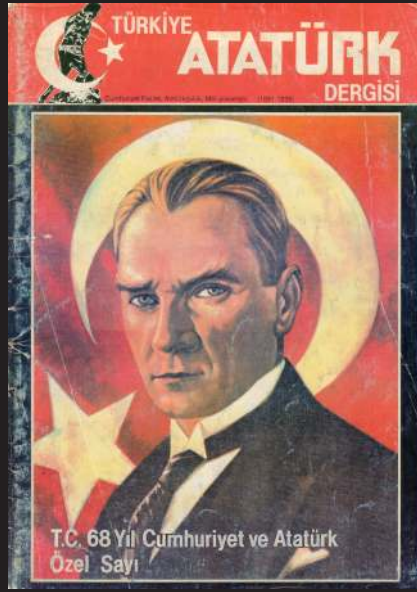
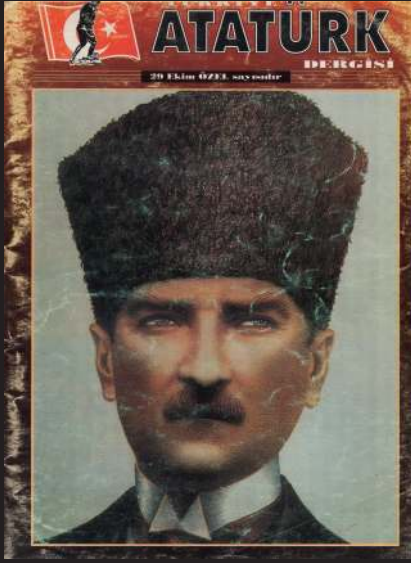
Aralık - Ocak - Şubat 2020/9

1982 Bu yana ATADAN

MEDYA YAYIN GRUBU

E K I M

29

CUMHURİYET
BAYRAMI

Kutlu Olsun

SAYIN OKUYUCULARIMIZI!...

Yeni sayımız ile yine yüksek huzurlarınızda yine değerli ellerinizde yine sizlerle beraberiz.

Dergimizden ve bizlerden sizlere, gönül dolusu sevgi ve saygılarımızı sunar, bizlere gösterdiğiniz nazik ve muhterem alakalarınıza candan teşekkür etmeyi borç bilir, minnet ve şükranlarımızı sunarız.

Ayrıca sağlık, esenlik, mutluluklar dileriz.

Neşrettiğimiz milli eserin yaşatılması (HEPİMİZ İÇİN VATAN BORCUMUZ, BÜYÜK ATAMIZA OLAN ŞÜKRAN BORCUMUZDUR!) Atatürk hepimizin manevi babası aziz ve muhterem, asil ve yüce büyüğümüzdür. Türk ufkunda doğan güneşimiz, kuyruklu yıldızımız, hiç sönmeyen ebedi varlığımızdır.

Her şeyi ile içimizden yetişen tarihi büyüğümüzdür. 20.asrın en büyük dahisi en büyük devlet adamımızı, en büyük asker ve komutanımızdır. Yolunda ve izindegiz... (Devrimlerinden ve ilkelerinden asla taviz vermeyeceğiz.)

MUHTEREM OKURLARIMIZ

Yeni sayımız ile neşir hayatımızda devam ediyoruz. Gerçek Atatürkçü siz aydınlarımızın desteği ile ve canımız kadar kıymetli siz okuyucularımızın destek ve katkılarıyla (REALİST VE İDEALİST GERÇEK ATATÜRKÇÜ) olduğumuzdan safiyet ve hüsniyetimizden emin olabilirsiniz. Yeni yetişen genç nesle, asil ve büyük Türk gençliğimize yüce Atamızı en iyi şekilde tanıtabilmek amacıyla çıkıyoruz.

Değerli okuyucularımız, asil ve muhterem Türk milletimiz! Ülkemizin en önemli ana davamız olan iç savaş ile huzur ve barıştır. Aziz Atamızın aydın yolundan çıkıldığı, siyasi şahsiyetler tarafından taviz verildiği için, ülkemiz bu haldedir!!! Huzur bozulmuş, asayişten eser yoktur! Türk-Kürt diye bir milli meselemiz yoktur. Onlar bizim kardeşlerimizdir. Fanatik kafatasçılık orta çağın gerisinde kalmıştır. Tüm yurttaşlarımızı milli birlik ve kardeşliğe davet ediyoruz.

Kurşun yerine gül atalım BİRBİRİMİZE!
NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!
Saygılarımızla

T.ATATÜRK DERGİSİ

Süleyman Ufuk

TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ
ATATÜRK İLKE VE İNKİLAPLARI
TÜRK KÜLTÜRÜ TÜRK BÜYÜKLERİ ESERİDİR

YAYIN SAHİBİ
ATADAN MEDYA YAYINCILIK GURUBU
GENEL YAYIN YÖNETMENİ SORUMLU
MÜDÜRÜ
AKIN UFUK

YAZI İŞLERİ DERLEME SORUMLU MÜDÜRÜ
Arzu SAĞDIÇ
EDİTÖR
Süleyman UFUK

Abone Sorumlu MÜDÜRÜ
İSTANBUL Sena KURUKAHVECİ
ANKARA Zafer GONYA
İZMİR Murat SAĞDIÇ
BURSA Mustafa GÜRDAL
DANIŞMA KURULU
İSTANBUL Kıymet POLATKAN
ANKARA İsa AYDIN
İZMİR Hasan BOZ
BURSA Emel AKDAĞ

HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRÜ
Özcan Yazıcı

Grafik Sayfa Tasarım
Pınar KAYADİBİ

WEB Tasarım Site Dizayn
Bora BEKAR

MALİ MÜŞAVİR
Kemal ÇAKAR

REKLAM GRUP BAŞKANI
Ufuk TURGUT

GENEL MERKEZ YÖNETİM YERİ
Kireç burnu Mahallesi Aykut barka Cad.25/2
Sarıyer İSTANBUL
Tel. 0212 223 1881

Basıldığı Yer: SENK Ajans Matbaa Reklamcılık
Sanayi Mahallesi Aybike sok.22/3 Kağıthane
İSTANBUL 0212 264 38 77

Yayın Türü: 3 Ayda 1 Yayınlanır
Abone Bedeli: 6 AY 200 TL 1 YIL 300 TL HEDİYE
POSTER TAKVİM
50 x70 Atatürk portresi 1 yıllık abonelik 600 TL
Kitap İlaveli 1000 TL
Çeyrek Sayfa Reklam 500TL+KDV Tam sayfa
Sayı Başı 1000TL+ KDV
Ön iç kapak ve Arka Kapak içleri Arka kapak
Reklam ve İlanlar ve
Benzeri Gibi hususi istekler Baskı ve grafik
Çalışmaları pazarlığa tabidir.

DERGİMİZDE YAYINLATMAK İSTEDİĞİNİZ ŞİİR
VE YAZILARINIZ İÇİN

info@turkiyeataturkdergisi.com

Whatasap Hattı: 0541 231 81 23

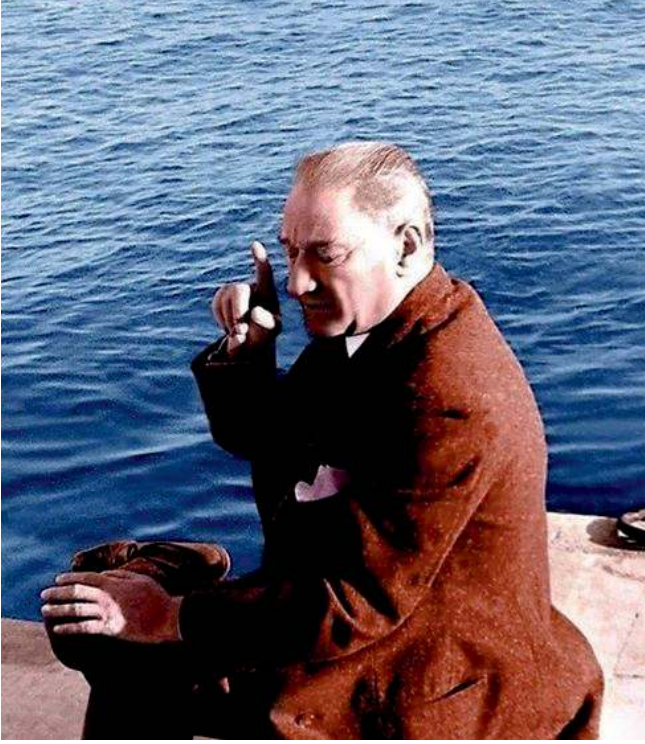
turkiyeataturkdergisi

Ofis adres değişikliklerinizi bize bildirmenizi rica ediyoruz.

Dergimiz T.C Yasalarına uygun olarak yayımlanır. Devlet kütüphanelerimize ve Köy İlköğretim okullarını ücretsizdir
Yayın İçerisinde Hiç bir şekilde Siyaset Siyasi yazı kurum ve kişilere Hakaret yapılamaz
Örf Adet Ve Geleneklerimize uygun olarak Hiç Bir Kuruma Bağlı Olmayı Müstakil olarak yayımlanır Yayınlanan yazılardan İmza sahipleri mesuldür. Yayınlanan yazılar Kaynak gösterilmeden iktibas edilemez.
TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ

İLK MİLLİ MÜCADELE HAREKETLERİ

General İ. Hakkı TEKÇE

16 Mayıs 1919'da Urfa, Seferihisar, Çeşme'yi 21 Mayıs'ta Menemen'i işgal eden ve girdiği yeri yakan, yağma eden Yunan ordusuna karşı Türk milleti yer yer ayaklandı.

İzmir'in işgali üzerine 16 Mayıs'ta Bandırma vapuruyla yola çıkan Mustafa Kemal 19 Mayıs 1919'da ordu müfettişi olarak Samsun'a çıktı.

21 Mayıs'ta Manisa işgal edildi, camileri meydana yaparak ve birçok mezalim yapmışlardı. 21 Mayıs'ta Venizelos'un bir telgrafı ile Ayvalık'ı işgal etmek üzere hareket eden Yunan ordusu Ayvacık'ta 172 PA. Kumandanı Ali Çetinkaya'nın karşı koymasıyla karşılaştı. Düşmana 29 Mayıs'ta ilk kurşun buradan atıldı.

Bir zabıt ve birkaç nefes şehit oldu.

9 Haziran 1919 Akhisar, 14 Haziran'da Bergama işgal edildi. Beş gün sonra Akhisar'ı korkarak tahliye ettiler. İlk karşı koyma emrini veren 14. Kolordu Kumandanı Yusuf İzzettin'di. Dikili'ye Bergama'lı alçak Hamit Çavuşun yardımıyla giren Yunanlılar Bergama'dan Cemal Bey müfrezesi tarafında atıldı ise de Bergama'yı Yunanlılar tekrar işgal etti ve Menemen'de katliam yaptılar ve kaymakamı da şehit ettiler.

Akhisar'da 3 no.lu reddi işgal cemiyeti 61. Fırka Kumandanı Miralay Kazım Özalp başkumandanlığında olarak Milli Milis kuvvetleri kuruldu, ahali bunların maaş ve yiyeceğini temin ediyordu. İlk müfrezeyi Manisalı Kara Osman Zade Halit Paşa teşkil etmişti. Fakat terli Rumların uzağına düşerek kendi çiftliğinde 7 Temmuz 1919 gecesi müsademedede şehit oldular.

Halit Paşanın intikamını almak üzere milli kuvvetler iki defa Papaslı köyüne hücum ederek silah ve hayvan almışlardı.

Balıkesir Kongresi:

Kazım Özalp, Vasıf Çınar, Hamdi, Halim beylerin teşvikiyle (Ayvalık, Soma, Kırkağaç, Akhisar, Balıkesir, Sındırgı, Bandırma, Gönen, Burhaniye, Reddi işgal murahhasları 31.07.1919'da Balıkesir'de toplandı.

Vatanı müdafaa ve kurtarmaya karar verdi. İzmir'e zahire yollanması, asker toplanması, Yunanlılarla müzakere yapılmaması işgalin protestosuna karar verdi. (İzmir'e Doğru) adıyla gazete çıkardı.

Koyuncu Alide 20 süvari ile milli alaya kumandan kaymakam Hacı Remiz beydi.

Aydın tarafı;

17 Mayıs'ta İtalyanlar Söke'yi, Yunanlılar Urla, Çeşme, Seferihisar'ı işgal etti. İstanbul hükümeti (işgali sabır ve sükunla karşılayın, sulh konferansında hakkımızı alacağız) diye halkı oyatıyor. Aydın mukavemetsiz düşmana düştü. Ödemiş'teki silahlar ahaliye dağıtıldı.

25 Mayıs'da bayındır, Tire işgal olundu. Ödemiş'te Hamit Şevket ince milis kuvvetlerini kurdu ise de mukavemete rağmen Ödemiş ve Nazilli'ye de düşman girdi. Çine'de zeybeklerden birbilis taburu teşkil edildi. Yörük Ali Efe düşmana iltihak etme teklifini reddetti.

*"Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır,
ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır."*

K. Atatürk

Malkoç köprüsünde Yörük Ali Zeybekler taburuyla düşmana baskın yaparak silah aldı. Düşman korkudan Nazilli'yi boşalttı. Milli kuvvetlerimiz on bin iken düşman kırk bin ilan ediyordu. Balıkesir kongresinden sonra teşkilat genişlemişti. Yunanlılar Aydın tarafına yürüdüler. Burada teşkilat yoktu, işgal üzerine Çine'de bulunan Kuvayı Milliye Isparta, Muğla'ya kadar genişledi. Yörük Ali Efe zeybekleriyle baskınlar yapıyordu.

Köprüler yıkıyor, düşmanın ilerlemesine mani olmaya çalışıyordu. Buradaki mukavemet kuvvetlerini 57. Fırka. K.Şefik Bey idare ediyordu. İşgal fecayini muntazaman İstanbul Harbiye nezaretine bildiriyor, fakat, cevap alamıyordu.

Yunanlılar Nazilli'yi yağma ettikten sonra kaçan düşman Eriki baskınından sonra Milli kuvvetlerin üç gün süren hücumuna dayanamayarak Aydın'ı da tahliye etti. Fakat üç gün sonra Yunanlılar daha büyük kuvvetlerle Aydın'ı 3 Temmuz 1919'da yeniden işgal etti.

Bu cephede Menderes istikametinde toplanan Kuvayı Milliye kumandanı Demircili Mehmet Efe 200 zeybekle ve Aydın ve havalisi kuvayı Milliye kumandanı Hacı Şükrü Bey, Yunanlıların ilerlemesini durdurmuşlardır.

Bu defa Yunanlılar 20 Mayıs 1920 Turgutlu kasabasını işgal ettiler. Salihli'de Bozdağ'da Kuvayı Milliye Kuruldu. Mestan Efe köylülerle Yunanlılara baskın yaptı.

Atatürk kongreler ve İstanbul hükümetiyle uğraşırken düşmanı 16 Mayıs 1919'dan 22 Haziran 1920'ye kadar milli çeteler oyaladı. Bu arada Büyük Meclisin kurulmasıyla Heyeti Temsiliye Reisi Mustafa Kemal imzasıyla Nazilli'de Miralay Rafet, Bursa'da Ali Fuat Paşa ile Balıkesir'de Miralay Kazım Özalp'a birer telgraf çekerek kendi kendine çalışan bu kuvvetleri bir kumandada topladı.

Yunan mezalimi için istenen beynelmilel tahkik komisyonları söze raporlar verdi. Mezalimi tesbit etti. Fakat işgal durmadı.

Kendilerine İzmir vaat edildiği halde atlatılan İtalyanlar bundan sonra Yunanlıları kıskanarak el altından Türklere yardıma başladılar.

Yunanlılar büyük hazırlıklar ve 13.Fırka ile büyük taarruza geçerek 22 Haziran 1920'de Soma, Akhisar, Balyanbolu'yu işgal ettiler.

25 Haziran 1920 Garp Cephesi kumandanlığı bütün idareyi ele alarak düşmanı Kütahya, Eskişehir'e kadar ilerledikten sonra durdurulabildi.

ATATÜRK'TE RASYONEL MATEMATİKSEL DÜŞÜNCE

Çok yönlü evrensel bir deha olan Atatürk (1881-1938)'in yaşamı boyunca yoğun biçimde gerçekleştirdiği olağanüstü başarılarının ilkinin çocukluk çağında 1893 yılında, orta öğrenimi döneminde, Selanik Askeri Rüştiyesinde matematik dersinde olduğunu ve bunun sonucu olarak matematik öğretmeni yüzbaşı Mustafa efendinin O'nun adına 'yetkinlik-olgunluk-kusursuzluk' anlamı taşıyan "Kemal" ismini, okuldaki resmi künyesine yazdırmak suretiyle eklediğini belirtmiştir. O, bu tarihsel olaydan sonra Kemal adını onurla sürekli olarak kullanmış başkaları da O'nu bu isimle yaygın biçimde anmışlardır.

Atatürk matematiğe verdiği büyük önemi şöyle açıklamıştır. "Ben öğrenim devrimde matematik konusuna çok önem vermişimdir ve bundan hayatımın çeşitli safhalarında başarı elde etmek için faydalanmış olduğumu söyleyebilirim." Gerçekten O matematikle ilgisini askeri öğrenim dönemiyle sınırlamamıştır. Bunu kanıtlayan çok önemli tarihsel iki olay, ulusal ve evrensel büyük olayların yaşandığı Cumhurbaşkanlığı döneminde 1937 yılında gerçekleşmiştir. Birinci olay şudur;

Atatürk, ülkenin tam anlamıyla etkili ve sorumlu bir öğretmeni gibi davranarak, geometri öğretmenleriyle bu konuda kitap yazacaklara kılavuz olarak "Geometri" adıyla özgün bir kitap yazmıştır. İlk kez Atatürk'ün saptadığı ve bugüne değin değiştirmeksizin hemen hemen tümünü kullanageldiğimiz yaklaşık elli kadar matematik terimini içeren bu yayını tanınmış bilim tarihçisi Ord. Prof. Dr. Aydın Sayılı "küçük fakat anıtsal bir yapıt" diye nitelendirir.

Konumuzla ilgili ikinci önemli olay şudur:

Atatürk "geometri" kitabının yayınlanmasından sonra 1937 öğretim yılında derste ilk uygulamayı, tarihi Sivas lisesinde kendisi yapmıştır.

Özünde insancı "hümanist" olan Atatürk'ün düşünce yapısında, akılcı (rasyonalist), bilimci (scientist), gerçekçi (realist), olgucu (pozitivist) nitelikler egemen (dominant) olup, aynı zamanda eylem adamı olan Atatürk'te bu temel nitelikler birbiriyle olumlu yönde etkileşerek bütünleşmiştir. Bunlardan konumuzla ilişkisi bakımından planda geleni akılcı niteliktedir.

Çağdaş ve dinamik bir devleti amaçlayan Atatürkçülük özünde O'nun "Türkiye Cumhuriyeti"

olarak gerçekleştirdiği düşünsel bir sistem olduğu için kurucusunun düşünsel dominant niteliklerini, temel ilkeler olarak taşımaktadır. Atatürkçülükte akılcılık rasyonalizm onusuz olunamaz (si ne dua non) ana bir ilkedir.

Akılcılık akımının en önemli özelliği Prof. Dr. Ahmet Mumcu'nun tanımıyla belirtirsek " gerçekleri ararken hep akla dayanmak, akla uygun olmayan olay ve davranışları gerçeğe uygun kabul etmemektedir."

Matematik, A.Einstein (1879-1955)'in çok özlü tanımıyla "kökeni deney değil salt mantık (başka bir deyimle salt akıl) olan bir disiplindir."

Matematik, insana özgü rasyonel düşüncenin en soyut ve en sistemli ürünü olup bilimlerin alanında özel bir durum kazanmıştır. Bunu Aydın Sayılı şöyle belirtiyor " bugun matematiğe, umumiyetle diğer bazı bilim dallarının dili ya da aracı gözüyle bakılmaktadır. İlim rasyonellik vasfının matematikte çok belirgin olmasına karşı, tabiat olaylarının izahı, gözlem ve deneyler yapılması olgular arasında teoriler ve kanunlar vasıtasıyla münasebetler kurulması için ilim, bilgi ve araştırmanın en önemli bazı başka vasıfları matematiği uygulanamayan hususlardır."

Bilim özellikle doğa bilimleri, olayları olabildiğince çok sayıda gözleme deneylere dayanarak incelemek, olgu bilgisini ölçüyle temellendirerek, olaydaki tüm değişkenleri saptamak ve bunları soyut kavramlara indirgeyip, sonunda aralarında bir değişmeyen bağlantıyı bulmak etkinliği olduğu içindir ki, matematik bilimlerin ortak dili ya da aracı olmuştur. A.Sayılı'nın deyişiyle belirtirsek "bilimin rasyonel biçimde düzenlenmiş bilgi olması niteliği, en büyük çapta önem taşır." Bilimin gelişmesinde akılcılığın rolünü A.Mumcu çok özlü biçimde şöyle belirtiyor "Aslında bilgilerin bir bölümünü kazanabilmek için deneyin kaçınılmazlığı inkar edilemez. Ampiristlerin düşünceleri deneye dayanarak bilim dallarında gelişmeye yol açmıştır ama kuşkusuzdur ki deney yapmak için ön koşullar akla dayanılarak sağlanır. Deney sonucu tamamen mantıksal, dolayısı ile akılsal bir işlemdir. Öyle denilebilir ki bilim ve uygarlığın gelişmesinde en büyük rolü akılcılık akımı sağlamıştır. Akılcılık ile deneyciliğin birleşmesi bizi gerçek bilime götürmüştür."

Akılcılığı, Batıda bir felsefi akım olarak yerleştiren iki büyük düşünürün A. Descartes (1596-1650) ve L. Kant (1724-1804)'ın aynı zamanda büyük matematikçiler olmaları gibi, Türkiye'de akılcılık ve bilimsel düşünme çağını açan bir büyük insanın, Mustafa Kemal Atatürk'ün de matematikçi olması bir rastlantı değildir. Çünkü böyle bir akımın yerleştirilmesinin başarısını ancak temel niteliğini yetkin bir biçimde taşıyan bir insan gerçekleştirebilir. Bundan dolayı seçkin akılcı bir kişinin aynı zamanda seçkindir matematikçi olması, başarısını olağanüstü kılabilir.

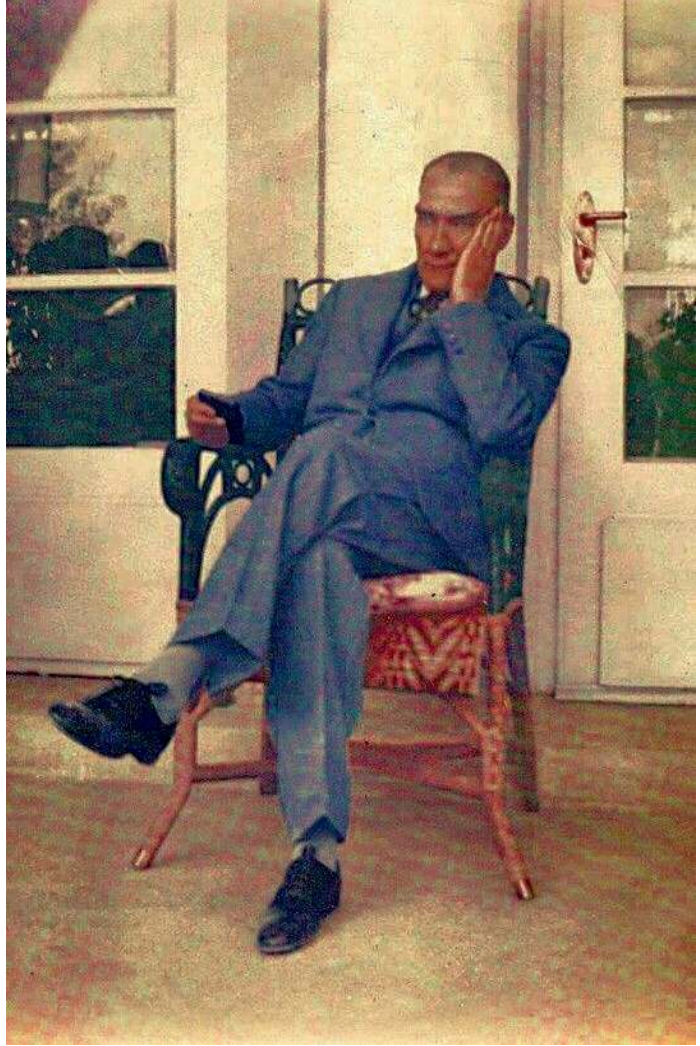
Akıl ve bilim kavramları O'nun düşüncelerinde çoğu kez birlikte kullanılmış ve önemleri birlikte vurgulanmıştır. Bunu kesinlikle bilinçli olarak yapmıştır. Nitekim O, bir konuşmasında " benim manevi mirasım ilim ve akıldır" demiştir.

Atatürk'ün düşüncelerinin yapısında, rasyonel düşünme, matematiksel düşünme, bilimsel düşünme çok belirgindir. Bilimsel felsefecimiz Prof. Dr. Cemil Yıldırım'ın vurguladığı üzere " bilimsel düşünme belli bir kafa disiplini gerektirir. Bu disiplini kazanmış bir kimse her şeyden önce gerçeğe dönüktür, olaylara saygılıdır. Yargılarında tutarlıdır. Bilimsel düşünme belli bir dünya görüşüne bağlıdır. Bu görüş rasyoneldir her türlü mistik ve doğa ötesi görüşlerin karşısında yer alır. Doğada olup biten olayları doğaüstü kuvvetlerin varlığını tasarlayarak değil, gene doğal olarlara başvurarak açıklamaya gider."

Prof. Dr. Özer Ozankaya, O'nun önder olma gücünün düşüncesini ve eylemini bilimin temel ilkelerine titizlikle uyarak saptanmasından kaynaklandığını belirtmiştir.

Noelle Roger, O'nun başarılarının gizini girişeceği her atılımı hiçbir şeyi rastlantıya bırakmadan, zihninde ayrıntılarına dek hesaplayarak, işleyip olgunlaştırmasında buluyor. Hans Froemgen, O'nu "Matematikçi Kemal" diyerek anıyor.

Atatürk bir konuyu bir sorunu işlerken matematikçi mantığı ile değişik olasılıkları ve çözümleri irdeleyip değerlendirmiştir. O, kimi düşüncelerini açıklarken niceliksel terimlerin yani matematiksel kavramları özellikle kullanmıştır. Matematikçin, ulusal eğitimimizdeki büyük önemini öncelikle vurgulamıştır. O'nun özgün, kısa ve özlü (lakonik) anlatımı, matematikçi mantığa dayanmaktadır. Çünkü matematiksel bir ifadede, hiçbir terim, rasgele biçimde yer alamaz, çıkarılamaz, değiştirilemez. Nitekim O'nun düşüncelerinde, hiçbir sözcük hiçbir cümle rasgele kullanılmamış, belli bir mantıksal dizilim içinde bütünleşmiştir. O'nun hangi konuya ilişkin olursa olsun tanımları, tıpkı geometri tanımları gibi, sadece gerekli kavramları yeterli biçimde içermektedir.

Atatürk'ün düşüncelerinde, bütün bunların örnekleri zengin biçimde bulunmakla birlikte derginin teknik olanaklarını dikkate alınarak aşağıda verilen örneklerin sayısı sınırlı tutulmuştur.

Atatürk diyor ki: Bu dünyada her şey insan kafasından çıkar. Bir insan başının hiçbir şeyi tasavvur edemiyorum.

Akıl ve mantığın çözümlemeyeceği sorun yoktur.

Akılcılığını ve akılcılığı böylesine özgün ve lakonik biçimde anlatabilmeyi ancak rasyonel ve matematiksel düşünmede yetkin bir beyin başarabilir.

Atatürk 1924 yılında şöyle diyor:

Benim için ordumuzun kıymetini ifadede ölçü şudur: Türk ordusunun bir birliği, eşitin mutlaka yeter; iki mislini durdurur ve tesbit eder. Şimdilik bundan fazlasını istemiyorum. Çünkü fazlasını milletimizin yaratılıştan sahip olduğu cengaverlik zaten temin etmektedir. Fakat bu kıymeti mutlaka muhafaza etmek lazım.

O bu düşüncesinde, konuyu, bir denklem kurarcasına, matematiksel irdelemeden geçirmiştir.

1925 yılında köylümüzü aydınlatırken gerçekçi niteliği de belirterek örneklemeyi sayısal kavramlarla bilinçle yapmıştır.

“Ben de çiftçi olduğumdan biliyorum, makinesiz ziraat olmaz. El emeği güçtür. Birleşerseniz, birliklerle makine alırsınız. Senede yüz dönüm çalışır, on misli eker, yüz misli elde edersiniz. Bir de toprağa sevdiği tohumu bulup atmalıdır.”

O, aşağıdaki hayat ve ölüm tanımlarında, bilimsel düşünmenin temel ilkesine doğa olaylarını doğal nedenlerle açıklamak ilkesine, tam anlamıyla bağlı kalmıştır.

“Hayat herhangi bir tabiat dışı etkenin müdahalesi olmaksızın dünya üzerinde tabii ve zorunlu bir kimya ve fizik seyri neticesidir.”

“Ölüm, tabiatın en tabii kanunudur.”

Atatürk, 1931 yılında aşağıdaki düşüncesini ifade ederken engin hümanizmasını, barış kavramını, matematiksel bir fonksiyon gibi yersel boyutta irdeleyerek maksimum değerleriyle belirtilmiştir.

“Yurtta barış, dünyada barış için çalışıyoruz.”

O, daha 1922 yılında milli eğitimimizdeki matematiğin değerini şöyle açıklamıştır:

“Bu memleketin asıl sahibi ve toplumumuzun esas unsuru köylüdür. İşte bu köylüdür ki, bugüne kadar bilgi nurundan yoksun bırakılmıştır. Bütün köylüye okumak, yazmak ve vatanını, milletini, dinini, dünyasını tanıttak kadar coğrafi, tarihi, dini ve ahlaki bilgi vermek ve dört işlemi (Atatürk bu deyimle toplama, çıkarma, çarpma ve bölme kastediyor.) öğretmek, kültür programımızın ik hedefidir.”

1924 yılında öğretmenlere şöyle diyordu;

“Cumhuriyet, fikren, ilmen, fennen, bedenen kuvvetli ve yüksek karakterli koruyucular ister. Yeni nesli, bu özellik ve kabiliyette yetiştirmek sizin elinizdedir.”

O, bu düşüncesindeki tüm kavramları bir matematiksel fonksiyonun terimleriymiş gibi güçlü bir mantıksal ilişkiyle sıralamıştır.

O'nun askerlikle ilgili düşüncelerinde de yetkin bir matematiksel düşünce belirgindir.

“En büyük askerlik budur; Muhtelif ihtimalleri çok iyi hesap etmeli, en iyi görüneni süratle tatbik etmeli. Askeri plan arzuya göre değil, hesaba dayanarak tanzim olunmalıdır.”

Atatürk eğitimin bir ulusun yaşamındaki bütün sonuçlarını matematiksel bir düşünmeyle irdeleyerek özetlemiştir.

“Eğitimdir ki, bir milleti hür, bağımsız, şanlı, yüksek bir toplum halinde yaşatır veya milleti kölelik ve yoksulluğa terk eder.”

Denilebilir ki, O Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk yıllarında doğmuş bir vatandaşımız olarak eğitimi yapsaydı, hiç kuşkusuz gene evrensel bir deha olarak kendini kabul ettirecek ama bu kez büyük bir olasılıkla ünlü bir matematik bilgini, büyük hümanist ve akılcı bir düşünür olarak insanlık tarihinde yine seçkinleşecekti.

*“Dünyada her şey için, medeniyet için,
hayat için, başarı için, en hakiki müreşit bilimdir, fendir.”*

A. Atatürk

ŞAPKA DEVRİMİ

Emekli General Ali Muhlis TÜMTÜRK

Büyük Atatürk'ün "Şapka Devrimi" dolayısıyla Kastamonu'ya geliş günü, Atatürk ve Devrimler üzerine yazılmış bütün yayınlarda yanlış gösterilmiştir. Güvenilmesi gereken bilimsel nitelikli eserlerde bile bu yanlışlık görülmekte ve genellikle 24 Ağustos tarihi, Atatürk'ün Kastamonu gezisine başlama günü olarak belirtilmektedir. Sultanlık ve halifelik kaldırıldıktan sonra Büyük Önder sayesinde gerçekleştirdiğimiz devrimler dizisinin ilk halkasına başlangıç olan bu önemli günün, bundan sonraki kuşaklar tarafından doğru bilinmesi gerekiyor. Anadolu Ajansının ve Kastamonu gazetelerinin geziyle ilgili bildiri ve yayınları devrim tarihimizin şimdiye dek eleştirilmemiş bir noktasını aydınlatacak açıklıktadır.

23 AĞUSTOS 1925

Büyük Atatürk, Kastamonu gezisine 23 Ağustos 1341 (1925) pazar günü çıktı. Sabahın erken saatlerinde, yanındakilerle birlikte Ankara'dan ayrılan Atatürk, aynı gün akşamı halkın coşkun sevgi gösterileriyle Kastamonu'da selamlanmıştır. Anadolu Ajansının Ankara ve Çankırı'ya ilişkin 23 Ağustos 1925 günü üç tel bildirisi, bu devrim ve ziyaret gezisinin ilk gününü şöyle anlatmaktadır; " Reisicumhur Gazi Mustafa Kemal Paşa Hazretleri, bir heyet-i Murahhasa göndererek teşriflerini istihameden Kastamonu halkının davetine icabetle, bu sabah saat altıda şehir-i mezkura hareket buyurmuşlardır. Reisicumhur Hazretleri Kalecik'e uğradıktan sonra öğle yemeğine Çankırı'da yiyecekler ve akşam üzeri Kastamonu'ya muvasalat buyuracaklardır. Sabahleyin otomobil ile Çankaya'dan hareket buyuran Reisicumhur hazretleri, şehrin mahrecinde bir müfreze-i askeriye tarafından selamlanmıştır. Reisicumhur hazretleri zevalde Çankırı'ya muvasalat etmişler ve kadın, erkek, çocuk bütün halk tarafından şehre uzak mesafeden istikbal edilmişlerdir."

ATATÜRK KASTAMONU'DA

Ocağın Siz milletvekili Fuat (Bulca), Kütahya milletvekili Nuri (Conker), Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Tevfik (Bıyıklıoğlu), Başyaver Rusuhi, Yaver Muzaffer, Muhafız Komutanı İsmail Hakkı ve Özel Kalemde Lütfi'nin de katıldıkları devrimlerimizin bu ilk yurt gezisinde, büyük Kastamonulular adına dile getiren Açıksöz Gazetesi 24.ncü sayısını büyük ve uzun başlıklarla yayınladı; Kastamonumuzun büyük ve halaskar misafiri, Türk Milleti'nin büyük müncisi Reisicumhurumuz Gazi Mustafa Kemal Paşa hazretleri, dün şehrimize teşrif buyurdular. Reisicumhur hazretleri dün sabah Ankara'dan hareket ederek öğleyin Çankırı'ya gelmişler ve öğle yemeğini tenavül ettikten sonra Ilgaz'daki istikbal heyeti ile birlikte dün akşam şehrimize muvasalat buyurmuşlardır. Paşa hazretlerini, yollarda bütün köylüler alkışlamışlardır ve buğday başaklarından armalar hediye etmişlerdir. Muhterem misafirimiz, dün gece halk tarafından, ikamet buyurdıkları konak önünde yapılan eğlenceleri, halkın arasına girerek seyr etmiş, halkın tezahüratından fevkalade memnun ve mütehassis olmuşlardır. Haftada 1 yayımlandığı için Atatürk'ün gelişinden üç gün sonra çıkan, ilin resmi organı "Kastamonu" gazetesi de " Muazzam ve müeccel Reisicumhurumuz Mustafa Kemal Paşa hazretleri, Kastamonumuza teşrif buyurdular." Başlığı ile aynı duyguları yansıtır. (2)

Resmi bildiri ve yerel gazetelere göre Atatürk'ün Kastamonu'ya geliş 24 değil, 23 Ağustostur. 23 Ağustos 1925 pazar günü akşamından başlayarak, 31 Ağustos 1925 pazartesi günü öğle üzerine kadar süren "Şapka Devrimi" ile ilgili " Kastamonu Gezisi" yalnız il merkezinde kalmaz Daday ilçeleriyle; Seydiler bucağı ve Ecevit (3) de ziyaret edilir.

Milletimizi demokratik ve sağlam bir düşünce düzeni içerisinde, uygarlığa yakışır bir kılıkla, çağdaş batılı dünyasına yöneltmiş olan "Şapka Devrimi"ni Büyük Atatürk Kastamonu'da yaydıktan sonra 31 Ağustos 1925 pazartesi günü saat 12.30'da tüm yeniliklere seve seve kucak açmış devrimci ve gerçek Atatürkçü Kastamonu ve çevresi halkının dinmeyen gözyaşları arasında, izlenimlerinden mutlu ve fakat ayrılıştan üzgün, Çankırı yoluyla başkent Ankara'ya döner.

ŞAPKADEVİRİMİ VE KASTAMONU

Milli Kurtuluş Savaşı zaferinden birkaç yıl sonra, Kastamonuluların sevgi ve bağlılık duygularını il adına büyük Atatürk'e sunmak ve memleketlerine davet etmek üzere, Kastamonu' Ankara'ya bir heyet gönderir.(4) Kastamonu'yu şimdiye dek defalarca ziyaret etmeyi düşündüğü halde bir fırsat bulamadığını fakat pek yakında ilk gezisini Kastamonu'ya yapacağını söz veren Atatürk (5), sonradan bu kararını çabuklaştırarak, uzun bir süredir düşündüğü "Şapka Devrimi"ni ilan için, 23 Ağustos 1341 böyle tez ve birden karar vermesinin nedeni, milleti temsil eden bazı kimselerin Kastamonu'yu mutaassıp ve geri bir çevre olarak tanıtmalarındandır. Kurtuluş Savaşı'nın başından beri Kastamonu halkının milli özgürlük davamızın gerçekleşmesi uğruna gösterdikleri bağ ile şapka ilk defa bu vilayette giyildi.

ATATÜRK, SİYASET AHLAKI VE SİYASİ PARTİLER

Ord. Prof. Enver KARALI

Siyaset ahlakı memleketimize klasik ahlak ilmi yolu ile gelmemiştir. Çok partili hayata geçildikten sonra, siyasi partiler arasındaki münasebetler sebebiyle ortaya çıkmıştır. En çok, iktidar ve muhalefet partilerinin sözcüleri tarafından kullanıldığı görülmektedir. Bu partilerin sözcüleri nutuk düellosuna girdikleri zaman saldırma veya savunma yönünden karşı partiyi siyaset ahlakına saygı göstermemekle suçlandırmaktadırlar. Siyasetin bir ilim mi, bir sanat mı yoksa sadece bir meslek mi olduğu, dünyada dün olduğu gibi bugün de tartışma konusudur. Siyasetin ahlaka olan münasebetleri ise hükümet şekillerine göre değişmektedir. İstibdat idaresinde siyaset ahlakından söz açılmayacağı tabiidir. Demokrasi idaresinin fazilete dayandığı, Aristo'dan bu yana söylendiği için ahlak ile çok sıkı bir irtibatı bulunduğu apaçıktır. Ancak şu da var ki, bugüne kadar kurulmuş olan demokrasilerin tam olarak fazilet temeline oturtulup işledikleri görülmemiştir. Şu halde fazilet, demokrasi için gerçekleştirilmesi gereken bir ülkü amacıdır.

Demokrasi halk idaresi demek olduğundan, halkın bu idareye seçmiş olduğu temsilcilerini kurdukları partiler vasıtası ile katılmak zorunluğunda bulunmasından, siyaset ahlakı, gerçekten siyasi partilerle çok yakından ilgilidir. Atatürk, söylev ve demeçlerinde, siyaset ahlakı deyimini kullanmış olmamakla beraber, siyaset partilerinin bu konu ile ilgilerini belirtmiştir.

Yeni Anayasamız, “siyasi partiler ister iktidarda ister muhalefette olsunlar demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez unsurlarıdır” ilkesini kabul ettiği için Atatürk'ün bu konu üzerindeki fikirlerinin hatırlanmasında fayda bulunduğu kanısındayız.

Atatürk'e gelinceye kadar memleket içinde ve dışında Türk milletini demokratik vasıflarından mahrum bulunduğunu ve bu sebeple demokratik bir idare kurulmayacağını iddia edenler olmuştur. Atatürk bu iddiaya karşı:

“Türklerin ruhen demokrat doğmuş bir millet olduğuna ve hatta dünya Üzerinde yaşamış ve yaşayan milletler arasında ruhen demokrat yegane olduğuna kanidir.”

Kanaati bu olunca, Türkiye Cumhuriyeti'nde siyasi partilerin bulunmasını zaruri görür. Ancak partiden maksat, memleketi ikiye ayırmak, sınıf menfaatini sağlamak olmayıp halkın bütününe refaha ulaştırmak olduğunu da şu suretle ifade eder:

“Partiden maksat millet evladından bir kısmına, ahali sınıflarından bazılarına diğer evlat ve sınıfların zararına menfaat sağlamak değildir. Belki bunlardan ayrı ve hariç olmayıp halk namı altında bulunan umum milleti müşterek ve müttehit bir surette müşterek ve umumi hakiki refaha isal için faaliyete girmektedir”

Atatürk, devlet idaresinde, iktidar ve muhalefet münasebetlerine de temas ederek muhalefetin saygıya değer olduğunu kaydeder. Çünkü muhalefetin de bir tettebbu ve bir içtihat neticesi olduğuna inanır. Bununla beraber, muhalefetin yapıcı olabilmesi için yapılacak itirazların makul ve meşru sebeplere dayanıp makul bir suretle ifade edilmesi gerektiğini söyler. Bundan başka, iktidarla muhalefet arasında normal bir geçimin kurulmasını vatandaşlar arasında düşmanlık yaratılmaması şartına bağlar.

Demokrasi bir halk idaresi olmakla beraber, siyasi partilerin vatandaşların her isteğini yerine getireceklerini vaat etmeleri demokrasi için zararlıdır. Gayet tabiidir ki, halk yalnız kendi ihtiyaçlarına derhal çare bulunmasını ister. Bu iş için imkan var mıdır, yok mudur düşünmez. Siyasi partiler ise vatandaşın isteğini, imkanlarla olduğu gibi memleketin genel menfaati ve mukadderatı ile de denkleştirmeğe mecburdur. Atatürk bu husus ile ilgili olarak.

“Her vatandaşın arzu ettiğini yapmayı düşünmek hayalperesliktir. Yapılacak şey herkesin arzu muhasalasını vasatısi olabilir.” demek suretiyle demokrasinin en büyük düşmanı olan demogojiye kapıyı kapatmaktadır. Siyasi partilerin, memleket kaderinde oynadıkları rol bu kadar büyük olunca, bu partileri sevk ve idare edecek kimselerde bir takım meziyet ve şartların aranması pek tabiidir. Atatürk bu gibi kimselerin şu şartları nefislerinde toplamış olmalarını gerekli görür:

1. Akıl, zeka ve mantık ile hareket etmeleri;
2. Türk milletinin yakın ve uzak tarihine, gereği kadar vakıf bulunmaları; milli ahlak ilkelerine sahip bulunmaları, daima yüksek, asil ve kutsal amaçlara doğru yürümeleri.

Birinci noktada Atatürk'ün ne demek istediği şu fikirlerinde belirmektedir.

“Biz ilhamlarımızı gökten ve gaipten değil doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz. Bizim yolumuzu çizen içinde yaşadığımız yurt, bağrından çıktığımız Türk Milleti ve bir de dünya tarihinin binbir facia ve ızdırap kaydeden yapraklarından çıkardığımız neticedir.”

“Milleti aklımızın ermediği veya yapmak güç ve yeteneğini kendimizde

görmediğimiz hususlarda aldatarak geçici teveccühler kazanmaya tenezzül etmemeliyiz. millete adi politikacılar gibi yalancı vaadlerde bulunmaktan nefret ederiz.

...Biz milletimizi gerçek kurtuluşa esenliğe kavuşturmak için tatbikinin gerekli olduğuna kanaat getirdiğimiz esasları tatbik ve icrada tereddüt göstermedik. Bu esasların devam ve istikrarını teyid için ise hayatımız ortadadır.

Atatürk'ün ahlak konusundaki fikirlerine gelince, günümüz kimi siyaset adamlarına uyacak niteliktedir ve şöyledir:

“Ahlakın millet teşkilinde yeri çok büyüktür.... Ahlak dediğimiz zaman ahlak kitaplarında yazılı olan veya birtakım ahlak hocalarının tavsiye ettikleri nasihatleri murat etmiyorum. Murat ettiğim ahlak milli ve sosyal ahlaktır...Kaynağı da cemiyettir, millettir.”

Atatürk bu karakterde vatandaşların eğitim ile yetişebileceğini şu suretle ifade etmektedir.

“Erkek ve kız çocuklarımız aynı suuretde bütün öğrenim derecelerindeki talim ve terbiyelerini umumi olması önemlidir. Memleket evladı her tahsil derecesindeki iktisadi hayatta kuvvetli etki yapacak ve muvaffak olacak surette teşhiz olunmalıdır. Milli ahlakımız medeni esaslara ve hür fikirlere göre tenmiye ve takviye olunmalıdır. Bu çok mühimdir. Bilhassa dikkatinizi çekerim, korkutma esasına dayanan ahlak bir fazilet olmadıktan başka itimada da şayan değildir”

Atatürk'e göre siyasi partilerin önemli bir vazifesi de seçimlerde n ile millet adayı karşısında davranışlarıdır. Milletvekili seçimi milletin hayatı ile alakalı bir iş olduğu için bu noktada partilerin çok dikkatli ve kışkırtıcı olmalarıdır. Bu hususta başvurulacak tedbir milletin, kendisine rey vereceği kimse hakkında doğru ve isabetli bilgileri edinmek ve bu husustaseçmenin rey'ini kullanmasına delalet etmektedir.

Bu tedbirlere rağmen Atatürk, adi politikacıların partiler yoluyla Meclise girebileceklerini de varit görür. Bunları yapmak kabiliyet ve kudretinde bulunmadıkları vaadlerde bulunarak ve millete dost görünerek iktidar mevkiine bile geçebilirler. Bundan sonra da memleketin gerçek ihtiyaçlarını düşünecek yerde milleti oyalayarak şahsi menfaatlerini sağlamaya çalışırlar. Atatürk, partilere girebilecek bu gibi samimi olmayan ve gizli maksatlı unsurların, kanun üstünde netice almak isteyen emel sahiplerinin bütün milletçe menfur görülmesini ve bir de siyasi partilerin bu gibilerin tealilerine daima uzak kalmalarını tavsiye eder.

Atatürk siyaset ahlakında zaaf göstermiş olanların tarihte gösterdikleri manzarayı da şöyle çiziyor:

“Tarih ne güzel aynadır. En çok ahlakta gelişmiş olmayan kavimler en büyük mukaddesat karşısında bile hasis hislerine tabi olmaktan nefislerini men edemiyorlar. Tarihin sineline geçen büyük olaylar içinde amel ve fail olanların tavırları ve hareketleri ve yaptıkları işler onların ahlak seciyelerini ne açık gösterir.”

ATATÜRK'ün Vasıfları: Kumandan Kime Derler İyi Biliyor musunuz?

Atatürk'ün askerlikteki marifet ve kabiliyeti anlatılmak lazım geldiği zaman, zannederiz ki en doğru ifade, bu mesleğin hakikaten dahilik derecesine varmış bir bilgisinin kendi şahsında tecessüm edecek halde bulunduğunu söylemek olacaktır. Askerliğin Atatürk teki yüksek bilgi derecesinin yalnız tahsille elde edebilir bir irfan derecesi olmadığını itiraf etmelidir. Fıtraten Büyük Kumandan yaratılmış olan Atatürk bütün tarihin en sayılı kumandanlarından muhakkak en büyüğü idi.

Mesele odur ki Atatürk onu halletmek için bütün varını tehlikeye koymadığı göze alır, ve alınca da onu behemahal istediği neticeye götürür. Fakat gene mesele olur ki mukabilinde dünyalar kazanacağını temin etseniz Atatürk'ü yerinden kılmıdatamazsınız. Bu iki halin

birincisinde harp ve fedakarlık elzem, hatta belki hayati idi. İkincisinde ona göre sarf olunacak her kuvvet derecesi bir ısrar ve hederdir. İşte Büyük Kumandan Atatürk'ten bir tek cephe.

Bu Büyük Kumandan Harp işlerini nasıl görür, nasıl yürütür. Bu bir alemdir . Atatürk her iş gibi askeri işleri dahi, ehemmiyetlerini asla büyütmeksizin normalin asla üstüne çıkmayan, heyecan ve telaşa hiç düşmeyen bir tabiiilik içinde yürüttü. Böyle olmasına rağmen eline aldığı her meselede çok, devamlı ve verimli çalışan Atatürk'ün askeri işlerdeki çalışma şekli her faninin akıl erdiremeyeceği bir kuvvet ve azamet derecesi arz ederdi. Yirmi dört saat, kırk sekiz saat, hatta icap ederse yetmiş veya daha fazla saat aynı masanın başında oturarak, asla uyku emaresi göstermeksizin çalışır ve yanındakileri de çalıştırırdı. Bu harikulade, adeta insanın fevkalbeşeri diyeceği gelen bir çalışma şeklidir ki, Atatürkten başkasında hatta yarı derecesinde eşine tesadüf tasavvur edemiyoruz.

Atatürk fiilen ve bizzat askerlikte meşgul olduğu zaman onun işinde tesadüfe bırakmış tek nokta dahi bulunamaz. Bütün cephe ve hareket vaziyetleri, hatta karşılıklı kuvvet şekilleri, tıpkı bir satranç tahtasında olduğu veçhile onun önüne serili değil de, adeta müfekkiresine yazılı bir vaziyet alırdı. Atatürk'te başka türlü düşünölemeyecek kadar normal olan bu hali bizzat gördüğüm bir misali hayret verecek kadar karakteristiktir.

Sakarya zaferimizden sonra Başkumandan

Ankara'ya gelmiş, yeni cephe Eskişehir- Afyon hattında teşekkül ederek karşılıklı kuvvetler oralarda yer almışlardı. Başkumandan vaziyeti Ankara'dan takip ediyordu. Bu (takip ediyordu) sözünden en hurda noktalarına varıncaya kadar manasını anlamalısınız. Mustafa Kemal'in askerliğinde işin şaka götürür veya hafif geçilebilir zerre noktası dahi yoktur. Hatta sırası gelmişken kaydolunmaya değer ki alelade zamanlarda davetli arkadaşlarıyla uzunca sofrta sohbetleri yapmayı seven Büyük Şefimiz askerlikle bizzat ve fiilen meşgul olduğu zamanlarda bu sofrta usul ve adetini tamamen ortadan kaldırır, o vakitler kendisi yalnız çalışma masası başında görülebilirdi.

ATATÜRK NE ZAMAN DOĞDU ?

Mustafa BAYDAR

Mustafa Kemal Derneği, Devrim Konseyi Genel Sekreteri

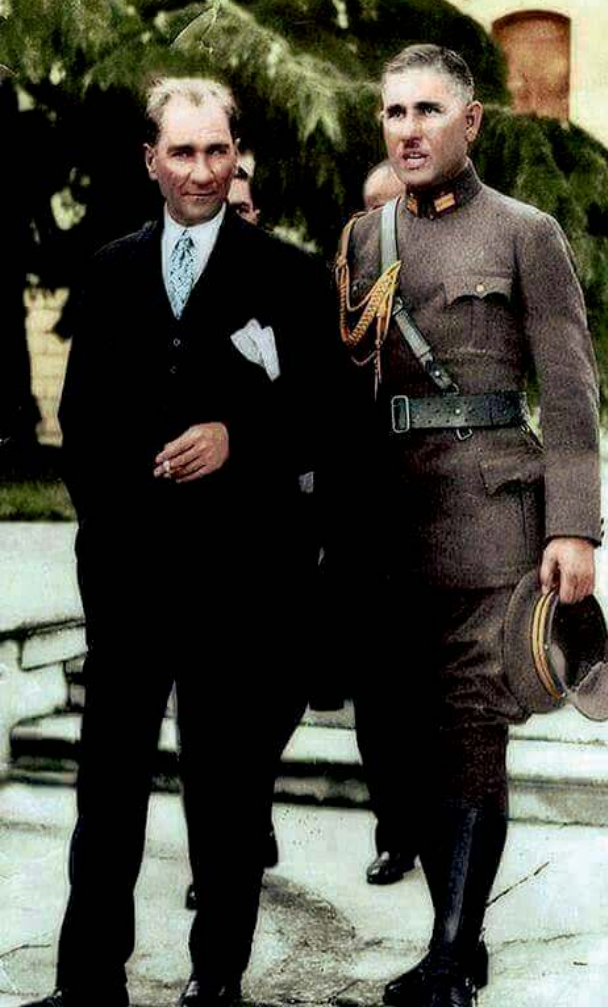
Atatürk'ün hayatı üzerinde çalışmaya girişenler daha ilk adımda büyük bir ve karşılaşılır: Bu Atatürk'ün doğum tarihidir. Bugüne kadar Atatürk'ün doğum yılı bile kesinlikle çözümlenebilmiş değildir. Örneğin Genel Kurmay Harb Tarihi Başkanlığınca 1939'da 114 sayılı Askeri Mecmua'nın fevkalade nüshası kaydiyle çıkarılan eserde Atatürk'ün doğum yılı 1880'dir. Türk ve İslam ansiklopedilerde 1881'dir. Atatürke Ankara Nüfus Memurluğundan verilmiş olan nüfus tezkeresinde 1881'dir. Lord Kinross'un "Atatürk Bir Milleti Doğuşu" adlı eserinde 1881'dir (1). Grand Larousse Encyclopediguc'de Mustafa Kemal Paşa maddesini yazan uzman bir yerde 1880, diğer yerde 1881 görmekten şaşkına dönmüş olacak ki, en sonunda Mustafa Kemal'in doğum tarihi 1880 veya 1881'dir demekten başka çıkar yol bulamamıştır (2).

Ayrıca çeşitli kaynaklarda Atatürk'ün doğum günü olarak da 23 Aralık 1880 (3), 4 Ocak 1881 (4), 13 Mart 1881 (5), ve 19 Mayıs 1881 (6) gibi birbirini tutmayan tarihler yer almaktadır.

KRAL SORMUŞTU

İstanbul'da ağlayan üzerinde bilimsel araştırmalar yapan "Mustafa Kemal Derneğinin Büyük Devrim Konseyi vardır. Bir gün derneğin bir toplantısında Atatürk'ün doğum tarihi söz konusu edildi. Bu konu üzerinde bir hayli durulmasına rağmen kesin bir sonuca varılamadı. Neticede teklifim üzerine Atatürk'ün bir vakfı olarak kurulmuş olan Türk Tarih Kurumu'na başvurulması kararlaştırıldı ve Mustafa Kemal Konseyi Genel Başkanı ile adı geçen kuruma bir yazı gönderildi.

Bu dilekçemize üç ay sonra kurum cevap olarak Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğine ait iki belge gönderdi. Bu belgeler şunlardı :

İstanbul'da ağlayan üzerinde bilimsel araştırmalar yapan "Mustafa Kemal Derneğinin Büyük Devrim Konseyi vardır.

Bir gün derneğin bir toplantısında Atatürk'ün doğum tarihi söz konusu edildi. Bu konu üzerinde bir hayli durulmasına rağmen kesin bir sonuca varılamadı. Neticede teklifim üzerine Atatürk'ün bir vakfı olarak kurulmuş olan Türk Tarih Kurumu'na başvurulması kararlaştırıldı ve Mustafa Kemal Konseyi Genel Başkanı ile adı geçen kuruma bir yazı gönderildi.

Bu dilekçemize üç ay sonra kurum cevap olarak Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğine ait iki belge gönderdi. Bu belgeler şunlardı :

İngiltere Maslahat güzarı Mösyö Morgan vekaletir ve müracat ederek reisi cumhuremizin yevmi veladen münasebetiyle İngiltere Kralı Sekizinci edvard tarafından hususi ve samimi bir tebrik telgradı çekileceği söylemiş ve Atatürk'ün doğum tarihinin bildirilmesi rica edilmiştir.

Keyfiyeti arzeder ve İngiltere büyükelçiliğine talep edilen malumat tensib buyurulduğu taktidir de İş'arına müsaadelerinizi rica ederim.

Hariciye Vekili Y. Elçi Türk Geldi.

Umumi katiplik bu yazıya iki gün sonra aşağıdaki cevabı vermiştir.

"Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğince Ata'nın doğum tarihi olarak gösterilen 19 Mayıs 1881 gerçeğe uymaktadır. Türk Tarih Kurumu Atatürk'ün yaşı ile ilgili bilgileri gözden geçirmek zorundadır"

"Ankara, 12 Sonteshrin 1936 Hariciye Vekaletine 10.X1.936 tarihli ve Protokol 21.081-174 sayı yazıya cevaptır:

Reisicumhur Atatürk'ün 19 Mayıs 1881 tarihinde doğmuş olduklarını arz ederim.

SOYAK NE DİYOR?

Türk Tarih Kurumu aracılığı ile elde edilen bu bilgiden sonra bu yazışmaların ceryan ettiği yıllarda Atatürk'ün Umumi katipliğini yapmış olan Hasan Rıza Soyak'lı konuştum. Bana söylediklerini aynen aktarıyorum.

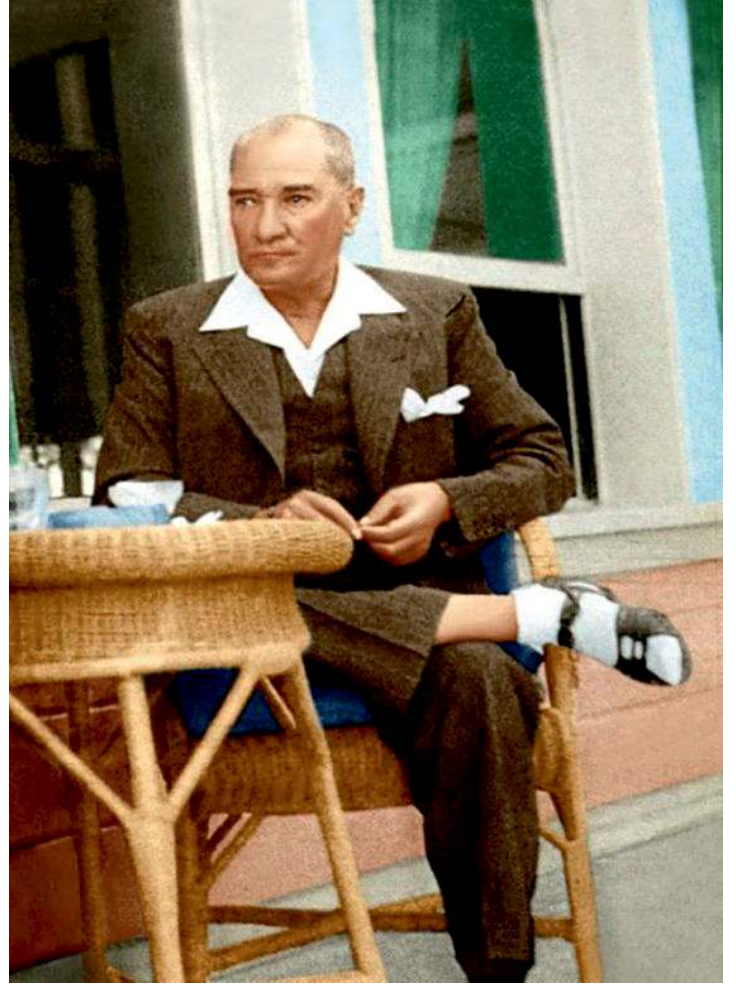
“Ne yazık ki Atatürk'ün doğduğu ay ve gün ailesi tarafından bir tarafa yazılmamıştır. Yalnız bir bahar günü doğduğunu annesinden işittiğini söylerdi. Atatürk bu hususun iyice aydınlanması için beni vazifelendirdi. Onun emri ile Selanik'ten gelen muhacirlerin yerildiği Bursa, Gemlik ve İzmit taraflarında tetkiklerde bulundum. Buralarda daha çok Zübeyde Hanımı tanıyan yaşlı kadınlarla konuştum. Bunların pek çoğu Zübeyde Hanımın bir bahar günü bir erkek çocuk dünyaya getirdiğini söylediler. Hangi ay diye sorduğumda; “Hangi ay mı, kabak kızartılırdı” şeklinde cevap verdiler.

Selanik'te kabak kızartılan ay Mayıstır, Çünkü Selanik'e uzak yerlerden ve hariçten kabak gelmezdi. Yerli kabak da Mayıs ayında yetişirdi.

Yalnız bu yaşlı kadınlardan birine aynı sorduğumda şu cevabı vermişti:

“A bilmez olur muyum? Zübeyde Hanımın erkek çocuğu zaman gittim. Taş ağaç patlardı.”

Selanik'te kullanılan bu “taş ağaç patlardı” tabirinin manası çok soğuktu demektedir.

Çoğunluğun sözlerine göre bu doğumun bahar mevsiminde ve aylardan da mayıs ayında vukubulmuş olabileceğine kanaat getirdim.

Bunun üzerine Atatürk'ün huzuruna çıktım. Kendisine :

Doğduğumuz ay mayıs olacak. Zaten Anadolu'ya doğuşunuz da Mayıs ayında olmuştu. . İkinci defa doğuşunuzu birincisi ile birleştirelim dedim.

Atatürk bu sözüm üzerine hiç sesini çıkarmadı. Sadece kızardı.

.....VE “19 MAYIS”

Anlaşıldığına göre Atatürk , bu “19 Mayıs” doğum günü olarak benimsiyor. Nitekim Afet İnan'ın 159 'da yayınlanan ve “Atatürk hakkında hatırlara ve belgeler” adlı kitabından öğreniyoruz ki yabancı bir ansiklopedi için Atatürk'ün doğum günü soruluyor ve bu hususla ilgili mektup kendisine gösterildiğine Atatürk biraz düşünüyor ve ardından ;

“Bu bir 19 Mayıs günü niye olmasın” diyor.

MUSTAFA KEMAL'İN MİLLETE VE ORDUYA İLK TAMİMİ

Prof. Dr. Naşit Hakkı Uluğ

Ordu Müfettişi M. Kemal Paşa Anadolu'ya ayak bastığı anda ilk işi ordu ile temas etmek olmuştur. Erzurum'daki 15. Kolordu Komutanı Kazım Karabekir Paşaya gelişini bildirdiği teli, Samsun'a varışından iki gün sonra yazmıştı. O, güvenlik duymadığı bu kıyı şehrimizden hemen ayrılmış. Aydan civarında karargahını kurmuş. 23 Mayıs 1919'da Ankara'daki kolordunun komutanı Ali Fuat Cebesoy ile temas sağlamıştı.

Müfettiş Paşa, ordu ile temasları sağladıktan sonra, Millet, kenarına getirildiği ölüm girdabının derinliğini gösterip, oraya düşmemek için göze alınması gereken fedakarlığı anlatmaya ve ruhundaki istiklal ateşini ordu saflarına ve millete yaymaya başlamıştı.

Birinci tamiminde: "Vatan bütünlüğünün korunması uğrunda Milli gösterilerden üç gün devam etmek üzere memleketin her tarafında yapılmasını ve milli hayat ve istiklali sarsan işgal ve ilhak gibi hadiselerin millete kan ağlamakta ve milli teessür ve galeyan zapt olunmaz hale gelmekte, hacmi ve tahammülü imkansız bu hallere son verilmesidir bütün medeni milletlerin adalet ve insaniyet duygularından sabırsızlıkla beklemekte" olduğuna dair her yerde mitingler yapılmasını ve İstanbul Hükümetine ve İşgal kuvvetleri temsilcilerine bu duyguların telgraflarla bildirilmesini istemişti, Mustafa Kemal, böylece derhal Kurtuluş Mücadelesine girişmişti. M. Kemal Paşa'nın 25 Mayıs 1919 da Anadolu'nun içine, Havza'ya hareket ettiğinin ertesi günü yukarıda bahsettiğimiz İstanbul'daki Saltanat

Şurasında "Türkiye'nin Büyük Devletlerden birinin yardımına sığınmak kararına vardığını" ajanslar etrafa yaymış idi. İstanbul'daki Hükümet tam bu sırada Paris konferansına çağırılmıştı. Sadrazam da bir Ermenistan muhtariyetini esas olarak kabul edeceğini ilan etmişti.

Bunun üzerine M. Kemal Paşa, 3.6.1919 tarihli ikinci bir tamim yayınlamış ve milletçe kesin olarak müdafaası istenen haklar şunlardır, diye saray ve hükümetin karşısına dikilmişti.

1 - Devlet ve Milletin tam ve mutlak olarak istiklali."

2 - Asıl Vatan toprakların da çoğunluğun azınlığa feda edilmemesi"

"Ne Saltanat Şurasının kararının, ne Sadrazam'ın beyanatının milli vicdanın isteğine uyduğu açıklanan bu tammide, milletin haklarını savunmada güdülecek esas ve program milletçe bilinmedikçe sözü geçen iki noktada endişeye düşmemek imkansızdır. Onun için müdafaai Hukuk ve Reddiilhak Cemiyetlerinin henüz teşkilatı tamamlanmamış olan yerlerde, Belediye Heyetleri, Sadrazama ve Padişaha Millî İstiklalin tam olarak korunması ve çoğunluğun haklarının mahfuz kalmasının milletçe esas şart olduğunu bildirmesi ve buna göre Paris'e gidecek murahhas heyetin müdafa edeceği esasların millete resmen ve alenane bildirilmesini isteyen telgraflar çekilmesini" tebliğ etmişti.

Padişah M. Kemal'i İstanbul'a Çağırıyor

Bu tamimden beş gün sonra, 5 Haziran 1919'da M. Kemal Paşa İstanbul'a çağırılmıştı.

İstanbul'un bu elemli ve karışık günlerinde, Hükümet teşkil eden Hürriyeti İtilaf Fırkasının lideri Albay Sadık'ın İngiliz himayesini istemesi, milli vicdanı yaralayan bir olay halini almıştı.

Damat Ferit'in Paris Konferansı hazırlıklarına katılmak üzere İstanbul'dan ayrılmasından sonra, Sadrazama vekalet etmiş olan İtilafçı Şeyhülislam Mustafa Sabri'nin başkanlığında toplanan Vükela Meclisi, Mustafa Kemal Paşa'yı "Ahaliyi Hükümete karış tahrîke teşebbüs" ile suçlamış ve onu arz ederek yerine eski Bahriye nazırlarından Çerkes Hurşit Paşa'nın ayini hakkında gerekli muamelelerin yapılmasının Harbiye Nezaretine bildirilmesine karar vermişti.

ATATÜRK'TEN ALINACAK DERS

Prof. Dr. Hamdi TANPINAR

Bir vaziyeti olduğu gibi görmek, bütün ihtimallerini tartmak, sıralamak en lüzumluyu, acele cevap verilmesini, gereğini ayırmak, can alacak kilit noktayı bulmak ve oraya bütün kuvvetleriyle yüklenmek. İşte büyük manasında hareket adamının belli başlı vasfı.

Her an uyanık olacaksın ve bu ameliyeyi her an için yeniden yapacaksın. Mustafa Kemal'in hayatı üzerine birazcık eğilen her insanın onda ilk gördüğü şey budur. O'nun zekası daima matematik terkipleri içinde, onları tanzir ederek ve cevaplandırarak yaşadı. Daha Anafartalarda, biz onu kısa bir vaziyet mütalasından sonra kararını vermiş, elindeki kuvvetleri seçtiği noktaya tereddütsüz boşaltır görürüz.

Modern harp tarihi tek bir kumandanın omuzuna yüklenmiş bu cinsten bir karar ve icra mesuliyetini pek az kaybeder. Böyle olmalıdır, yalnız böyle olabilir ve hareket bittiği anda eski payitaht kurtulmuş, Çarlık Rusyasının akibeti belirilmiş, dünya gömlek değiştirmeye hazırlanmıştır.

Pek az kumandan kendi tarihine bu kadar parlak ve kati neticeli bir zaferin kapısından girer. Fakat biz onu daha evvel Balkan Harbine tekaddüm eden büyük manevrada da aynı sarıh vaziyet mütalaasında görürüz.

Atatürk'ün çiraklık devri yoktur. O, daima karşısına geçer geçmez kavradığı vaziyetin tek adamı olmuştur. Hakikatta vaziyet fikriyle, O'nun dehasıyla doğmuş olanlardandı.

Anafartalar tek bir muharebe idi. Genç Mustafa Kemal orada küçük bir tepeden, muayyen bir sahada, muayyen bir vaziyeti görmüş ve cevaplandırmıştı. Anadolu savaşında ufuk büsbütün değişir ve genişler. Vaziyet bütün bir dünya siyaseti Birinci Cihan Harbi sonu denen o buhranlı devri, onun bizde ki ilk yüzü o meş'um Mondros Mütarekesi ile işgal edilen, parçalanmış vatan olur.

Koca İmparatorluk çökmüş, ordu dağıtılmıştır. Burada da aynı vaziyet dehası ile işe girer. Evvela hakiki vazifenin ne olduğunu görür. Eninde sonunda asıl şerefi ve kudreti, hayatı pahasına olsa da verilen emri icra etmekte toplanan bir meslekte, Atatürk tek başına hareket etmenin icap ettiğini anlar ve kararını verir. Burada şüphesiz bu asil çehrenin o bir tarafını, değerler tarafını görürüz. İmparatorluk batmıştır. Fakat hür ve müstakil yaşamaya layık bir millet vardır. Kendisini o milletin emrine verecektir.

1918'de mağlup İmparatorluğun geniş kumanda kadrosu içinde yalnız onun çehresinin ortaya çıkması, bütün bir milletin onun etrafında toplanması hiçbir şekilde tesadüf değildir. Eğer İstiklal Savaşında tesadüfen veya talihin bir yardımı varsa, şüphesiz ki, bu Mustafa Kemal'in Mustafa Kemal olarak, o ruh ve imanla, o irade ve vaziyet dehasıyla aramızda doğmuş olmasıdır. Atatürk her yeni işe, biraz evvel, bırakmış gibi giren adamlardandır. Asıl yapılacağı adeta iç görüşü ile seçer, Milli Mücadele de dikkat israfı denilen şey bulamazsınız. Dumlupınar Zaferi tam zamanında yapılan bir hasada benzer. Bize o kadar uzun görünen o yıllardaki sukuneti, rahatlığı şüphesiz burada kaybolan hiçbir fırsat ve zamanın bulunmadığını bilmesindendir. Bu onun belki de birkaç arkadaşıyla paylaştığı sırrıdır.

Fert ve cemiyet meselesi Atatürk'ten sonra aramızda çok münakaşa edildi. O bize cemiyetin yolunu göstermek istediği, onu tek kaynak bilmemizi istediği için hep terazinin o kefesine ağır bastık. Öğretici Atatürk, bütünü ile silah arkadaşlığı yaptığı milletin arasında kaybolmak istiyor ve kendisine uzatılan bütün bu çelenkleri ona gönderiyordu. Hakikatta Milli Mücadele de her şeyden evvel o vardır.

ATATÜRK'Ü ANARKEN

Yazan Prof. Dr. Melahat Özgü

Atatürk'ün bizlere verdiği en büyük armağanlardan biri de "Özgür düşüncedir". Her dalda olduğu gibi, bilimde ve güzel sanatlarda da, yaratıcı öge, "özgür düşüncedir"; özgürlük içinde gerçeği, doğruyu ve güzeli aramaktır. Sanat kurumlarının "düşünce özgürlüğü" içinde olması gerektiğine bizler Cumhuriyet'ten sonra inandık ve bu yolda gelişmesine çağırıştık; çalıştık ama, hala da bu özgürlüğü arıyoruz. Böyle olduğu halde, "özgür düşüncenin" kanatlandırdığı yaratıcılıktaki büyük yapıtlarını görme umudunu yitirmedik; çünkü tohumu, Atatürk devresinde verimli toprağa atılmıştı. Cumhuriyet, gerçi bu tohumu filizlendirdi, ama, henüz doruğa çıkaramadı; çıkamadı, çünkü kültürümüz çağdaş öz benliğini daha bulamadı. Bu yüzden de dünyaya, kendisini gerektiği gibi tanılamadı.

Bir toplum, ancak öz kültürü ile varlığını tanıtabilir. Öz kültürün temel taşı da "özgür düşüncedir." "özgür düşünce" ise, ilerisini gören, yeni doğruların, yaratıcı dehaların yapıtlarıdır. Bunlardan korkmamak gerek! Bu yıl, bağımsız özgürlüğümüzün altmış yedinci yılında, hala ilk basamakları üzerindeyiz. Eğer Atatürk'ü anmak, bu büyük Dahî'yi akla getirerek sözünü cimek anlamına geliyorsa, onu yalnız bu "anma günlerinde değil, her davranışta, her eylemde anmalı ve onun "özgür düşünce" deyimini uygulamaktan çekinmemeli. Bir Devlet, yalnız geçmişinin kültürüyle övünmekle değil, her evrede yarattığı o evrenin öz kültürüyle büyüyebilir, saygınlığını koruyabilir; öz, çağdaş kültürüyle yaşamını sürdürebilir. Çağdaş kültür de ancak "özgür düşünce" ile oluşabilir.

Atatürk'ün bu düşüncesinin, özellikle sanat alanındaki etkinliği, onu her anma gününde anımsamak ve bu yolda, sanat alanında da ne boyuta ilerlediğimizi saptamak, daha da ileri adımlar alabilmek için neler yapmamız gerektiğini düşünmek gerekir. "Özgür düşünce", bir ulus sınırının, genişliği de insanlık sınırının genişliğini verir, Sanat yalnız bir ezberleme değil, yalnız bir ezgileme de değil; sağlam, yürekli, fırtınalar üstünde, güçlü bir gövde ister. Güçlü gövdenin içinden gelen güçlü fışkıran ses de, düşüncede, büyük bir kafanın düşüncelerini oluşturur; güncel bir tartışma değil, yüzyılın savını pekiştirir, gelecek için yol gösterir; tarih de eğrinin değil, doğrunun ve güzelin ölçüsünü verir. Atatürk'ün izinde, arılaştırmak ve geliştirmek istediğimiz, bu yolda da ana dilimizi bulmak için çok çaba gösterdiğimiz dille anımsarsak, Atatürk: "Özgürlük olmayan bir yurtta, ölüm ve yıkılış vardır; her gelişimin ve kuruluşun anası özgürlüktür" demişti.

1989 yılının 10 Kasım'ında Atatürk'ü anarken, sanat alanına ancak "özgür düşünce" nin , evrensel boyutlar içinde " özgünlük " yaratabilecek inancımı güçlendirdi.

MUSTAFA KEMAL'İN KAZIM KARABEKİR PAŞA'YA MEKTUBU

Emekli Albay Reşat İRKAN

Kardeşim Kazım Karabekir Bey,
(Genel Kurmay 2. Şube Md. Muavini)
Mektubunuzu aldım İkinci Şube Müdür Muavini tayin olunmanızdan dolayı gerek sizi, gerekse orduyu tebrike layık görürüm.

Mektubunuzda belirtmek lütfunda bulunduğunuz samimi muhabbet duyguları beni ziyadesiyle sevindirmiştir. Son günlerde gönderdiğim bir iki yazınız müdür beyleri pek kızdırmış olduğunu bildirerek beni uyarmış olmanızdan dolayı da teşekkürlerimi sunarım.

Bununla beraber bendeniz bahsi geçen yazıları son derece iyi niyetle ve vazife severlik duygularına tabi olarak göndermiş ve bunlardan kötü manalar çıkarılacağını tahmin edememiştim. Nitekim şimdi bile bu hususta hayretler içindeyim. Gerçi bugün cevaben gelen bir yazı durumu aydınlatmış ve yanlış yorumlamanın neden ileri geldiğini anlatmıştır.

Azizim, bendeniz Sırp ordusu hakkında bilgi alacak durumda olmadığımı yazmamıştım. Yazılarımdan bu mana çıkarıldığına göre, yanlış yorumlanmanın da bu noktadan ileri geldiği anlaşılıyor. Bu günkü tarihli yazımla da bu yanlış anlamayı gidermeye çalıştım.

Üst makamdan gelen emirleri harfi harfine yapmaya çalışmak bir meziyet ve o emirlerin yapılamayacağını bildirmek ise beceriksizliktir.

Benim izlediğim yol, üzerime düşen vazifeleri hakkıyla ifa etmektir. Bunun için Sırp ordusu hakkında bilgi isteyen emri tamamen yerine getirmeyi bir vicdan borcu bilmekle beraber, bu husustaki güçlükleri de göstermek suretiyle, üstlerimden talimat istemiştim. Halen de bu talimatı beklemekteyim.

Bugün aldığım yazının ifade ettiği manaya bakılırsa, bu konuda talimat verilmediği gibi, gerekli bilgilerin harfi harfine elde edilmesi lüzumuna dahi tesadüf olunamamıştır. Binaenaleyh, verilen vazifenin aynen yerine getirilmesini vicadin bir mecburiyet olarak duyan ve bu sebeple endişe içinde bulunan bendenizi bu belirsiz halden kurtarmak suretiyle göstereceğiniz sevgi ve samimiyete ebediyen minnettar kalacağım.

Yazdıklarım tenkid edici ve amirane mahiyette telakki olunmasına karşı endişe duyarak müsveddeleri daha gözden geçirdim. Ancak, yukarıda arz ettiğim vicdani mecburiyetten başka hiç bir tesirin yazılarıma karışmamış olduğuna kanaat getirerek gönül rahatlığına kavuştum. Binaenaleyh ileride yine böyle bir yanlış anlamanın önü alınmak üzere ne gibi hususlar amirane ve tenkit edici mahiyette sayılmış ise bunların bildirilmesini bilhassa, rica ederim.

Hal böyle iken şube müdürünün cevaben bizzat yazdığı şeylerin, tercümesine saygınızın müsaade edemeyeceği kadar ağır bulunduğuna dair olan ifadelerinizden pek derin bir acı ve üzüntü duydum. Acizane fikir ve tutumumu ve yazılarıma hakim olan düşüncüyü böylece arz ettikten sonra, şüphe yoktur ki samimi bir arkadaşın tercümesine saygı ve sevgi duyguları dolayısıyla razı olamayacağı ağır şeyleri alıp okumaktan büsbütün şaşırarak ve tabiatıyla vazifesini en iyi şekilde yapmak arzusunda bulunanlara gösterilmesi gereken kolaylık yerine yapılan bu takdirlerin ne kadar yersiz ve manasız olduğunu göstermek zorunda kalacaktım.

Şurasını da ilave edeyim ki, değil böyle vazife uğrunda, hatta her bakımdan şahsi haysiyetimi koruma yolunda hiç bir fedakarlıktan çekinmeyeceğim için, siz kardeşim tarafından yardım görmeseydim bile, bu hususta bizzat ve derhal müdafaaya kalkışacağıma şüphe buyurmayacağınızı sanırım.

Maksat, orduya hizmet ve bu suretle vatanın selametine yönelmiş çabalara katılmaktır. Haysiyetsiz subayların felaketlerin oluşmasına ne derece istidatlı olduklarını maalesef lüzumundan fazla tecrübe ettiğimiz için, ordudaki subayların yetiştirilmesi hakkındaki temel ilkenin şeref ve hasiyet yöneltmeye yöneltmesi inancındayım. İşte bu inanca dayanarak, Alman müdürün hiç bir sebep yokken tekdire kalkışmış olmasını büyük bir hayretle karşılar, haysiyet ve şeref bu kadar değer veren bu müdürün sözünü ettiğim meziyetlerden pek nasip alamadığını sanmak isterim.

Üstün saygılarımin kabulünü rica ederim, gözlerimden öperim kardeşim.

Ali Fethi (Okyar) Bey selamınıza pek ziyade teşekkür eder sevgi ve saygılar sunar.

Sofya Ataşemiliteri

TARİHİ ANLARIYLA ATATÜK

Yazan : Ali Osman ATAK

Atatürk bir gün gençleri Halk evlerinde toplamıştı. Yüzümüze manalı manalı baktıktan sonra bilmem neler düşünmüş olacak ki, gür bir sesle:
- Çocuklar ufuklara kadar görüyoruz, onun ötesini görmeğe çalışacağız! Diye-bir emir verdiler. Bu Ata'nın gençliğe yeni bir hamle veren emri idi. Ufukların ötesi neresiydi? Onun işaret zekası, ufuklara kadar görünen birçok keşiflerde bulundu. Fakat insanlığa yarayacak bu kadar değildir. Onun ötesindekiler de siz görmeğe çalışınız. Yeni yeni icatlar ve keşiflerde bulununuz.

Demek istemişlerdi. O, istikbali gören büyük bir dahi idi... Bunu ispat eden bir tarihi hâdiseyi yazmaktan kendimi alamıyorum. Atatürk ordularının başında Anadolu'ya istila eden düşman kuvvetlerini «vatanın harimi ismetinde» boğduktan sonra İzmir'e girmişti. Türk orduları İzmir'e girer girmez, İngiliz Parşmentosu fevkalâde bir toplantı yaptı. Lordlar Kamarası üyeleri yerlerini aldılar. Büyükelçiler de bu tarihi oturuma iştirak ettiler. İlk defa kürsüye, işçi partisi lideri Macdonald çıkarak:

- «Hükümetten şunu sormak isterim. Hükümet Anadolu'yu galip devletler arasında paylaşmak maksadıyla hazineye binlerce altın aldı. İstanbul ve Boğazlar Büyük Britanya'nın olacak. İzmir, Yunanlılara, Antalya ve Konya İtalyanlara, Adana ve havalisi Fransızlara verilecek. Doğuda bir Kürdistan ve bir müstakil Ermenistan kurulacaktı. Ne yazık ki, bunların hiç birisi olmadı; bu taksim projesini Mustafa Kemal'in süngüleri altüst etti. Bu

hususla hükümetten izahat istiyoruz.»

Dediği zaman, o zaman Başvekil bulunan Lord Corc ağır ağır kürsüye gelerek;

- «İnsanlık tarihi birkaç asırda ancak bir daha yetiştirebilir; şu talihsizliğimize bakınız ki beklenen o dahi, bugün Türkiye'de doğmuştur. Elden ne gelebilirdi?»

Diyecek kürsüden indi. Bu cevaba bütün İngiliz milleti baş eğmek zorunda kaldı. Bundan sonra Lord Core Başvekillikten istifasını verdi.

Enver Behnan ŞAPOLYO

ATATÜRK İLERİ GÖRÜŞLÜYDÜ.

Başşehbender olarak bulunduğum Paris'ten Arkara'ya memur er geldiğim sırada, büyük Atatürk, lütfen, akşam yemeğinde Çankaya'da bulunmaklığımı emretmişlerdi. Yeni Türkçe meselesinin bahis mevzu olduğu günlerdi.

Köşke gittiğimde de dil meselesi konuşuluyor ve bu konuda kara tahtaya kaldıranlar görölüyordu. Büyük ata orada bulunan mebusları ikide bir tahta başına davet ediyordu

Bana da sıra gelecek diye korkarken -nazik ve küçüklerine karşı misafirperver davranan Atatürk emrettikleri o yemekte sıkıntı ve ıstırap çekmemem için olacak, herkesi kaldırdığı halde beni tahta başına kaldırmadı. Ve bir ara,

birden bire bana hitapla sordu:

«Firuz : Çingene herif ne yapıyor?»

Ellerimi oğuşturarak:

« Kim efendim? Dedim.

O arada Fransa Başvekili bulunan Laval'ı kastetmekte olduklarını tasrih buyurdular ve ilave ettiler

«Balkon nutuklarıyla bir millete cesaret enjekte edilemez. Bu adam bunu bile bilmiyor. Buraya gelsin, onu iyi bir Nafia Nazırı yapayım, yoksa müzik kültürü ile kaynamış olan İtalyan milletin karakterini değiştiremez! demişlerdi. Hakikaten bu da , ilk Yunan taarruzu ile tahakkuk etmiştir.

Firuz KESİM

ATATÜRK KENDİNİ TARİF EDİYOR

Cumhuriyetin onikinci yıldönümü için bir sıra dövizleri hazırlanmıştır. Bunlar içinde şöyleleri vardı:

« Atatürk bizim en büyüğümüzdür.»

« Atatürk bu milletin en yücesidir.»

« Türk Milleti asırlar sonunda bağrından bir Mustafa Kemal çıkardı.»

Atatürk listeyi dikkatle gözden geçirdi. Bunlar ve bunlara benzeyenleri çizdi. Hepsinin yerine şunu yazdı:

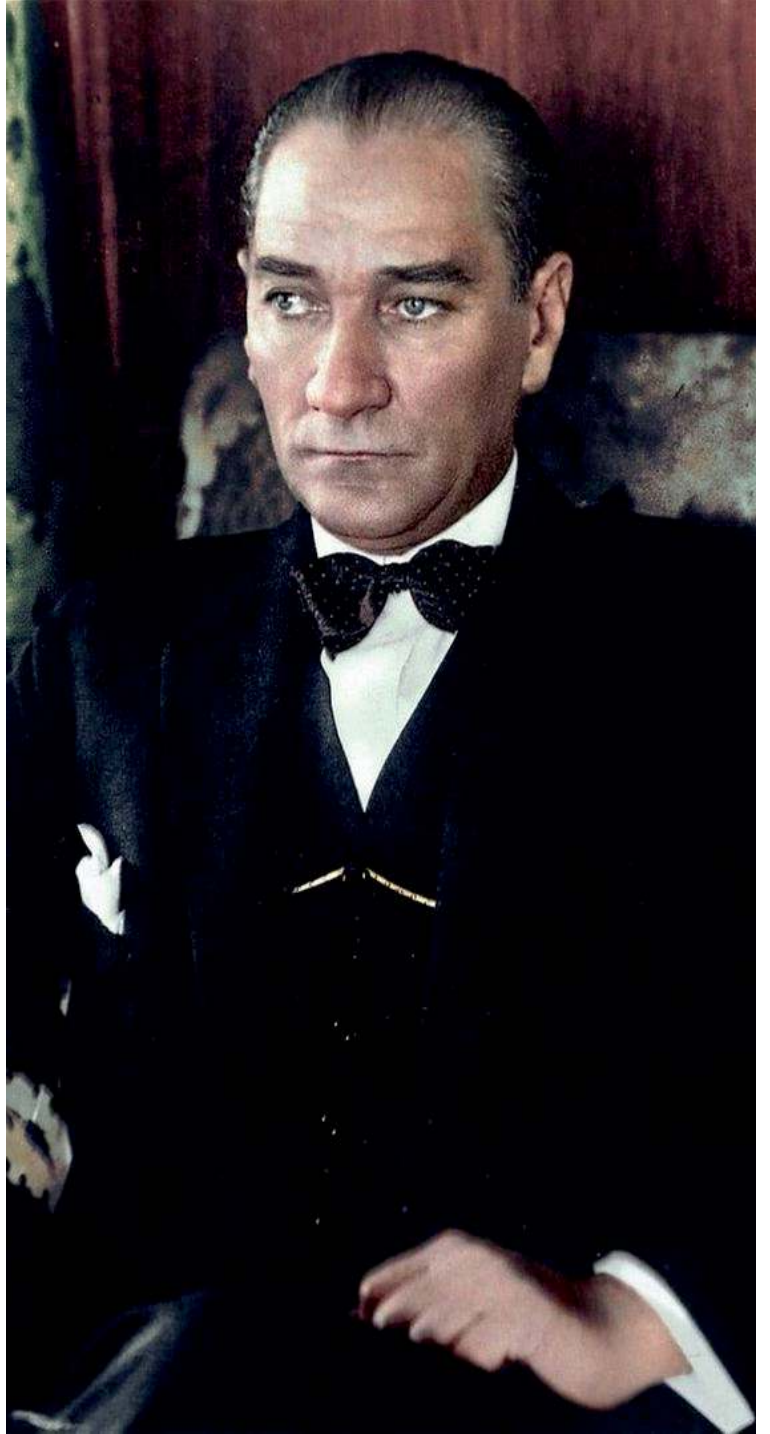
« Atatürk bizden biridir.»

Salih BOZOK

* Kemal adı nasıl verildi.

Mustafa Askeri Rüştîye'de okurken bir matematik öğretmeni vardı : Mustafa Sabri Bey. Bir gün sınıfta yine zor bir problem üzerinde çalışıyorlardı. Problem öylesine güçlü ki, öğretmen bile terliyordu ve kimi zaman şaşıırıyordu. Mustafa hiç zorlanmadan çözdü problemi, öğretmenden evvel. Zaten onun matematik dersindeki çalışkanlığını bilen öğretmeni Mustafa'yı tahtaya kaldırdı:

« « Bak Mustafa, senin adın da Mustafa, benimki de, sen bu problemi böylesine kolay çözdüğüne göre olgun taşmış bir aklın var, Dilersen bundan sonra sana Mustafa Kemal diyelim. Dedi.

*"Biz cahil dediğimiz zaman, mektepte okumamış olanları kastetmiyoruz.
Kastettiğimiz ilim, hakikati bilmektir. Yoksa okumuş olanlardan en büyük cahiller çıktığı gibi,
hiç okumak bilmeyenlerden de hakikati gören gerçek alimler çıkabilir."*

K. Atatürk

Türkiye Cumhuriyeti Atatürk'ün ölümsüz eseridir....

Yük .Müh. Ahmet KÖMÜRCÜ

*"benim Naçiz Vücutum Elbet Bir Gün Toprak Olacaktır.
Fakat Türkiye Cumhuriyeti Ebediyete Kadar Yaşayacaktır."*

Bugünkü Türkiye: Onun Milletine çalışmalarının, cesaretinin hediyesidir... Bizler onun mirasçılarıyız.

Atatürk yardım görmeden okumuş kendisini yetiştirmiş ve çetin savaşlar neticesi yurdu, iç ve dış düşmanlardan kurtarmış, Türkiye'yi kurmuş ve milletin kendisine verdiği "Atatürk" adını tarihe altın harflerle yazdırmıştır.

Osmanlı Devletinin Adriyatik kıyılarından Mısır Körfezine ve bütün Arabistan'ın içinde bulunduğu muazzam ülkeden sonra Ana Vatanı da düşmanların istila ettiği ve güzel İzmir'i kölemiz olan bir milletin işgal ettiği bir zamanda millet için, atılanların başında önder ve rehber Mustafa Kemal olmuştur...

Vatanı kurtardıktan sonra da ölünceye kadar millet hizmetinde kendisine bir servet yapmadan çalışmış, mütevazı bir hayat sürmüş ve milletin kendisine verdiği hediyeleri yine Dil Tarih Kurumu'na dolayısıyla millete bırakmıştır

Bugünkü büyük fabrikalar Sümerbank, Etibank, İş Bankası gibi bir çok tesisleri kurdurmuş. Ziraat Bankası gibi tesisleri geliştirmiş devleti, millete sevdiren ve modern bir Türkiye kurulması için ne lazımsa yapmış, yanık bir yurt üzerinde kurulan vatanın asıl temelleri yalnız Atatürk devrinde atılmıştır. Ondan Sonra ise yalnız ilavelerle uğraşılmaktadır.

Denizlerde Türk teknesi, yollarda Türk rayı, yabancı sermayenin defî kapitülasyonların kaldırılması ve nihayet bir milletin kıyafetini değiştirmek işlerini Atatürk başarmıştır.

Peygamberimiz Hazreti Muhammed Mustafa (Her kim İstanbul'u alırsa Cennet mekan olacak) demiş Fatih Sultan Mehmet bu vasiyeti yerine getirdi... Fakat 477 yıl sonra kafir ordular tekrar İstanbul'u almakla Peygamberimizin sözünü yeniden yerine getirilmesi Müslümanlara vazife oldu.

Atatürk yalnız İstanbul'u değil, Trakya ve Anadolu'yu da düşmandan açan? Çan seslerini susturan ve yeniden ezan Sesi göklere yükselten ve bütün dünyaya TÜRK ü yeniden tanıtan adamdır!..

Atatürk, Fatih Sultan Mehmed'in malik olduğu imkanlardan da mahrum olarak her sahada büyük bir zafer kazandığına göre elbet de Peygamber'in şefaatine nail olmuş o da cennet mekan olmuştur.

Atatürk'ü inkar eden ve takdir etmeyenin asil kanından Türklüğünden ve ahlakından şüphe etmek lazımdır.

Çünkü, Atatürk; ;

BENİM NAÇİZ VÜCUDUM ELBET BİR GÜN TOPRAK OLACAKTIR. FAKAT TÜRKİYE CUMHURİYETİ EBEDİYETE KADAR YAŞAYACAKTIR.

Buna inanıyoruz. ATA'yı minnetle anıyoruz.

ATA'yı daima seveceğiz ve izinden, yolundan ayrılmayacağız. Her Cumhuriyet Bayramında, her ölüm yıldönümünde değil, her fırsatta inkılaplarını muhafaza edeceğimize ant içiyoruz ATAM!..

AZİZ VE KUTSAL KABRİNDE RAHAT UYU ATAM. TÜM GENÇLİK VE MİLLET OLARAK.İZİNDE, YOLUNDAYIZ!..

ATATÜRK E AİT İKİ HATIRA

Doç. Dr. Samih Nafiz TANSU

Sonbahar yurda erişti mi, havalar soğudu mu, yapraklar sarardı mı, İstanbul'dan Ankara'ya göç başlar ve bir gün bütün yazı Florya'da, Yalova'da, Dolmabahçe'de geçiren büyük Ata, Ankara'ya gürültüsüz, dağdağasez geçmiş, gitmiş olurdu.

Bir ilkbahar gecesi, şimdiki gibi hatırlıyorum, Ankara'nın Marmara köşkünde ve bahçesinde , Kızılay menfaatine balo veriliyordu. Bahar ayları hayli ilerlemiş, Mayıs yaklaşmıştı. Her gün Ankara'da daha fazla ısınmış ve bu tatlı yıldızlı gecede, insanı neşelendiren bir ılıklik ortalığa hakim olmuştu.

Davetliler çoktan, Marmara havuzu etrafındaki masalarda yerlerini almışlardı. Havuzun ortasındaki kameriyede, bir saz heyeti evvela alaturka havalar çaldı. Sonra yerini başka bir orkestraya terk etti ve dans havaları çalındı. Köşkün önündeki pistte dans edenler gittikçe çoğaldı. Gece yarısına doğru da Atatürk, köşke ve baloya şeref verdi. Pek az sonra küçük rule haline sokulmuş piyango numaraları satışa arz edildi. Fakat bunlara rağbet pek azdı. Saatler ilerledikçe, bu numaralara büyük ümit bağlamış olan Kızılayıcıları bir endişe almıştı... İçlerinden bir bayan, Atatürk'ün manevi evlatlarından biri, onun kulağına hafifçe duydukları endişeyi fısıldamıştı. Kemal Atatürk, Oturduğu masadan kalktı. Piyango dolabının başına geldi ve oturdu.

- Bana, dedi, Şükür Kayayı çağırınız!

Hemen yanındakiler koştular. Dahiliye vekilini huzura getirdiler.

- Şükrü Kaya, dedi, bu piyangodan yirmi beş tane al, birini kendine sakla, diğerlerini bana ver!...

- Baş üstüne Paşam. Şükrü Kaya bey denildiği gibi yaptı, Atatürk yirmi dört numarayı, bunları lamalayıp etrafla bakan vatandaşlara eliyle birer birer dağıttı. Aynı şekilde Afyon Ali Bey, Kılıç Ali Bey, Merhum Saraçoğlu Şükrü bey, vekillerden, mebuslardan ,ileri gelen zenginlerden kimler varsa hepsi birer birer çağırıldı. bazıları laf olsun diye:

Vallahi paşam, o kadar para, yanımda yok diyecek oldu. Mustafa Kemal hiç şaşırmadan:

Hesabınıza yazalım, yarın parasını ödersin diye, mızıkçılara meydan vermedi. Hatta birare Hariciye Vekili Tevfik Rüştü Aras çağırıldı. Atatürk kendisine şöyle diyordu :

- Hariciye Vekili, kaç bilet alabilirsin?

Tevfik Rüştü Bey zeki bir bakışla, siyah gözlüklerini altında parlayan nazarları ve her zaman tebessüm eden çehresiyle cevap verdi:

Hariciye vekiliniz hepsini almaya muktedirdir Paşam, emrederseniz bütün numaraları alayım!

O zaman Mustafa Kemal güldü ve:

- Yok yok dedi. O kadar masraf ettirmem, yirmi beş tane al. Biri senin, diğerleri benim olsun, ve avucuna bırakılan yirmi dört taneyi de etrafındaki vatandaşlara son adedine kadar dağıttı.

Tanesi bir lira olan bu piyangonun hemen hepsi yarım saat içinde tükenmiş, varlıklı vatandaşlar fazlaca almış, alamayacak olan kimselere de Atatürk o gecenin hatırası olarak birer tane hediye etmişti. Bu onun mevcudiyetini her işte başaran, yaratan bir görünüşü idi.

AkcanEkspres
Gümrükleme Hizmetleri

Dünya standartlarında
hızlı güvenilir ve etkili

- İthalat işlemleri
- İhracat işlemleri
- Antrepo işlemleri
- Transit işlemleri
- Geçici ithalat
- Geçici ihracat
- ATA karnesi ve fuar işlemleri
- Geri gelen eşya işlemleri
- GTIP tespiti
- Teminat çözümleri
- İthalat ön çalışması
- İhracat ön çalışması
- İthalat maliyet hesaplamaları
- İhracat maliyet hesaplamaları
- Mevzuatla ilgili danışmanlık
- Serbest bölge giriş çıkış işlemleri
- İthalat yük takibi
- Ordino teslim alımı
- Özet beyan işlemleri
- Firmalar adına yurtdışı yazışmaları ve bunların takibi
- İthalat ve ihracatta gerekli uygunluk belgelerinin, sertifikaların ve üyelik başvurularının yapılması, resmi kuruluşlardan takibi ve temin edilmesi

Adres: Şair Eşref Bulvarı No:84-87 Kat:4 Daire:11 Alsancak - Konak / İZMİR
Telefon: +90 232 464 66 51(pbx), Fax: +90 232 464 66 53 , E-Mail: info@aegumruk.com

Ankara'da sıcaklar başladı mı, otlar sararıp kavruldu mu, Haziran başları geldi mi, gene bir gün Ata'nın İstanbul'a sessizce geçip gittiği duyulurdu. Onsuz Ankara, ruhsuz bir şehir gibi arkada kalırdı. Şimdi İstanbul'un sahilleri, dağları, ovaları, dereleri, çayları bu varlığın hareket ve hareketleriyle yer yer şahlanır, sahillerde motor ile ayrışan delikanlılar, kumsallarda onun yanında yüzen sporcular görülürdü. Her tarafa hayat ve hareket gelir, Dolmabahçe Sarayı bütün bir yaz onun bayrağını dalgalandırır. Fakat o ekseriyetle, Florya köşkünde oturur, sık sık Yalova'ya giderdi. Her gittiği yerin noksanlarını gören, her işaret ettiği tarafın ehemmiyetini hatırlatan Atatürk için, yurdun her köşesinde cennet kadar güzel yerler vardı.

Her bahçe, her salon, her mesire yeri onun ansızın baskınına uğrar, fakat hiç bir yerde vatandaşların istirahati ne onun gelmesi veya gitmesiyle bozulurdu. Her kalabalığa uyabilen, vatandaşlarının arasında yaşamaktan hudutsuz bir zevk alan bu emsalsiz halk adamı, her tarafla muhabbet, sevgi ve heyecanla karşılaşır, uğurlanırdı. İstanbul'u severdi. Onun emsalsiz güzelliğini ilk takdir eden, onun cihanın incisi sayan o idi.

1936 senesi yazında idi. İstanbul donanmış, yer yerinden oynamıştı. Türk tarihinin hiç bir devresinde görülmeyen bir şeref halesi, İstanbul'un pembe ufuklarını yaldızlamıştı. Bir kaç günden beri İngiltere Kralı 8. Edvard ve sevgilisi Madam Simpson Atatürk'ün misafiri ve Türkiye'nin en büyük dostu sıfatıyla İstanbul'da bulunuyordu. Bütün protokol kaidelerini silerek, şerefli misafirini Dolmabahçe Sarayında konuk etti.

* Gümrük Hizmetleri * Danışmanlık Hizmetleri

TUNCER GÜMRÜK MÜŞAVİRLİĞİ LTD. ŞTİ.

Kavacık Mah. Onarımlı Sok. Altay Han Apt. No:9/7 Kavacık-İstanbul / Türkiye

Tel: 0(216) 693 08 90 - 91 -92 Fax: 0(216) 693 08 93

info@tuncergumruk.com

BİLİM VE ATATÜRK

Prof. Dr. F. K. TİMURTAŞ

Osmanlı Türk toplumunun hemen hemen bütün kurumlarıyla, 17. yüzyılda büyük bir durgunluğun içine girdiği, 18. yüzyılda ise bir sürecine kaydığı bilinir, Sağlam kurulmuş, dayanıklı bir devlet, bu çökmeyi önlemek için çırpınmış ama buna bir türlü engel olamamıştır. Bu çöküşü devletin engelleyememesi pek çok sebeplerle burada açıklamamız gereksizdir. Pek çok okul kitabında alt alta sıralanan bu sebeplerin üzerinde etraflıca durulmaz. Bu arada en önemli çökme sebebi de daha yan sebeplerle birlikte iki kelime içinde anlatı verilir. Halbuki bu çöküş nedeni, bu güne kadar geçirdiğimiz toplumsal, ekonomik ve kültürel bunalımlarında temel etkenidir. Bunu, bilim etkinliklerinden uzak kalmak, bilimin gerçek anlamını bir türlü tam olarak kavrayamamak biçiminde kısaca belirtebiliriz.

Klasik felsefeyi canlandırıp, ona yepyeni bir yön veren İslam bilginlerinin içinde Türkler de vardır. 11. yüzyılda doruk noktasına varan bu gelişme ile İslam filozofları akılcı bir görüşle insanın, maddenin özünü araştırmışlar, özellikle doğa bilimleri alanında önemli sayılabilecek ipuçları elde etmişlerdir. Bir kültür alışverişi ile bu birikiminin batıya eriştiği de bilinir. İslam bilginlerinin katkısı ile batıya akan bu bilgi birikimi, oradaki rönesansın temel sebeplerinden biridir.

Batıdaki rönesansı hazırlayan İslam felsefesi, ne yazık ki 11. yüzyıldan sonra hızla kabuk değiştirmeye başladı. Akılcılığa fazla güvenemeyen bir mistizm içinde dalan İslam bilginleri, kendilerine erişen bilgileri işleyemediler. Bunun da pek çok sebepleri var. Ama bu kısa yazıda anlatılamaz. Fakat gerçek odur ki, İslam rönesansı gelişmemiş ve durgunluğa doğru hızla kaymıştır.

Osmanlı devlet ilk kurulduğu sırada, bu durgunluk da iyice artmıştı.

Son derece zeki, akıllı, beceri sahibi ilk Osmanlılar, çok güçlü bir devlet kurdular, Devlet yönetiminde bir sanatçı gibi davranma geleneği açtılar. Henüz kendini toparlayamayan, bilimsel gelişmenin eşliğindeki batı devletlerinden her bakımdan üstündü bu imparatorluk. Ama ne yazık ki , İslam dünyasındaki bilimsel durgunluk da bir toplumsal yasa gereği Osmanlılara geçmişti. Evet , Osmanlılar bilime değer verdiler ama kendilerine geçen durgunluk İslam skolostiği idi bu bilim. Böylece Osmanlı bilim kurumlarında İslam rönesansı döneminde üstün bilginlerde yetişemedi. Esi parlak İslam bilim anlayışına dönmek isteyen büyük Osmanlı hakanı II.Mehmet ; yani alışılmış adıyla Fatih (1451-1481), sağlığında bu yolda, önemli adımlar attı. Ama onun bu çabaları, kendinden sonra gelen hükümdarlarca tam anlamı ile değerlendirilemedi. Batı Kopernikus (1473-1553), Tycho Brahe (1546-1601), Kepler (1571-1630) gibi, doğa bilimlerinin büyük dahileri çıkarken, Osmanlı skolostiğinin temsilcileri bu gelişmenin farkında bile değillerdi. Kuşkusuzdur ki, Batıdaki din de bu gelişmeye direnmiştir. Galilei'nin (1564-1642) başına gelenler bilinir.Ama XVI, yüzyıl sonlarında, Batıdaki hükümdarlar da kesinlikle bilimin yanına geçmişler, kilise baskısı giderek azalmış ve dev bilimsel gelişme, akıl almaz boyutlara ulaşmıştır.

Sürekli ve hızla büyüyen bilimsel gelişmeye paralel olarak teknoloji de aynı biçimde ilerlemiştir. Batı devletleri güçlenmişler ve bir doğa yasası gereği "güçsüzleri ezmeye" başlamışlardır.

Bu yolda ezilen onurlu bir ulus Japonlar, XX.yüzyıl ortasında Batıyı Batı yapan esrarı keşfettiler. Bu, özgür bilimsel düşüncedydi. Japonlar, hiçbir önyargıya kapılmadan bu düşüncenin içine girdiler. Sonuç ortada idi; Osmanlı Devleti XX.

Yüzyıl başında yıkılırken, Japonya büyük devletler arasındaki yerini alıyordu. XX. yüzyıl Osmanlı toplumu da bir arayış içindedir. Reform istekleri su yüzüne çıkmaktadır. Ama yöntem belirmemiştir.

Özgür bilim geçiş düşüncesi sancılıdır, acıdır ve çok yavaştır. Osmanlı aydını yapılan önemli işlere rağmen, henüz yolunu tam anlamıyla çizebilmiş değildir.

ATATÜRKÇÜ DEVLET ANLAYIŞI

Prof. Dr. Özer Ozankaya

"Ulusal servetin dağılımında daha yetkin bir adalet, emek harcayanlara daha yüksek gönenci ulusal birliğin korunması için koşuldur"

"Ulusal mücadele yalnız Türk ulusu nam ve hesabına olsaydı, çok daha kansız ve çok daha kısa sürede kazanılabilirdi. Türk devrimi tüm mazlum uluslara ve demokrasi özlemini duyan tüm insanlığa örnek olup umut verdiği için ona yapılan saldırılar, süper güçlerin her ikisinden de destek alan saldırılardır"

1960'lardan başlayarak, Marksist olmayan Batılı düşünürlerin kapitalizme yönelttikleri eleştiriler de yukarıdaki gözlemleri doğrulamaktır. Örneğin Kirk F. Koerner ve çalışma arkadaşları Liberalism and Its Critics adlı kitaplarında, "Makyavelli'den bu yana Batı dünyasına yön veren ana doğrultunun, eskinin "bilgelik, erdeme umayka, 3 çabası olmayıp "zevk için zevk" olduğunu bu doğrultunun bilgelik, erdem gibi değerleri amaç olmaktan çıkarıp mutluluk, zevk, maddi kazanç için araç durumuna düşürdüğü, üstelik ne mutluluk, ne de doyum sağlamayıp, daha küçültücü ve alçaltıcı olduğu" yazılmaktadır. Liberalizmin siyasal bakımdan deneyimsiz olanların politika olduğunu belirten yazarlar, tüm gerekleriyle uygulanacak

olursa liberalizmin siyasal uzlaşmalarla olanak bırakmayacağını belirtiyorlar. Çünkü siyasal eğitim ve deneyimden yoksun yeni sınıflara ve yeni yöneticilere bir "siyasal el kitabı" hazırlamak uğruna, özel önem taşıyan kimi gerçekleri göz arda ettiğini vurguluyorlar. Aynı düşünürler kapitalizmin özünde savunulamaz olduğunu, kar amacına dayalı bir toplumsal düzenin en geniş toplum kesimlerini gereksinimlerini karşılayamayacağını, gelirdeki ve yaşama koşullarındaki eşitsizliklerin rastlantı sonucu olmadığını, emek harcayanların acınacak biçimdeki yabancılaşmasının zeka ve karakter de içinde olmak üzere her türden kaynak savurganlığına ve yitimine yol açtığını yazıyorlar.

SOSYALİZM CEPHESİNDE DURUM

Kapitalizm nasıl bilimsel yöntemin yeterince anlaşılıp uygulamasının kapılamadığı bir dönemde feodal kısıtlamalara karşı tepkiler ortamında oluştuysa, sosyalizm de aynı eksiğin devam ettiği bir dönemde kapitalizmin büyük toplumsal bunalımlarına tepki olarak doğdu. Bu nedenle demokrasinin belirgin niteliklerini temel alan, örneğin "tek doğru" görüşünden uzak durulması, "kamu yararının her gün yeniden yeniye tartışılabilmesi ifade Atatürk'ün gereklerine dayalı bir sistem olmadı. Bu günkü Sovyetler Birliği'nin en yetkili kişisi Gorbaçov'un aşağıda birkaç örneğini aldığımız ağır eleştirilerine rağmen, sosyalizm hala "özgürlük" sorununu çözebilmiş olmak şöyle dursun, yeterince ortaya bile koyabilmiş değildir.

Gorbaçov'un Reykjavik'e gitmeden önce Paris'te yaptığı basın toplantısında bir gazetecinin "Sovyetler Birliği'nde birden çok siyasal parti kurtulmasına neden izin verilmiyor?" yolundaki sorusuna verdiği yanıt, bu gözlemimizi doğrular niteliktedir: "Sovyet hükümetine böyle soru sormazsınız!" 1978 yılında Moskova'da yapılan Uluslararası Siyasal Bilim Kongresi'ne katıldığım sırada, kongre üyelerinden 25-30 kadarına Sovyet Prezidyum üyelerinden birisinin 1976 Sovyet Anayasası'nı açıklayacağı bir toplantı düzenlediğini öğrenip dinleyici listesine adımın yazılmasını sağlamıştım. Bu toplantının sorular bölümünde bir anayasa profesörü, Prezidyum üyesine "Neden yasaların anayasaya uygunluğunun yargı denetimine yani anayasa mahkemesine yer verilmediğini sorunca şu yanıtı almıştı: "Sovyet parlamentosu anayasaya aykırı yasa yapmaz.

" Sosyalist model hala özgürlük sorununu çözememiş olmakla birlikte, kendisine yöneltilen eleştirileri yine bu modeli 70 yıldan beri uygulayan bir toplumun en yetkili kişinin kaleminden okumak öğretici olacaktır. Gorbaçov, Perestroika (Yeniden Düzenleme) adlı kitabında "bugün Sovyet toplumunun tüm yönlerinin demokratikleştirmesine" o zorunluluk bulunduğunu yazmaktadır.

ATATÜRK VE MİLLİ EĞİTİM

Yazan Prof. Dr. Ahmet KILIKBAY

En mühim ve feyizli vazifelerimiz milli eğitim işleridir. Milli eğitim işlerinde mutlaka muzaffer olmak lazımdır. Bir milletin hakiki kurtuluşu ancak bu suretle olur (1922).

K.ATATÜRK

Güzel yurdumuzun, asil milletimizin kurtarıcısı Yüce Atatürk'ün aramızdan ayrılarak Büyük Türk Milletinin kalbine yerleştiği her geçen yıl, ona sevgiyi ve bağlılığı bir kat daha artırmaktır.

Atatürk'ü sevmek yalnız onun, buğday sarısı saçlarını, deniz mavisi gözlerini sevmek değildir. Atatürk'ü sevmek onun gibi düşünmek, onun gibi duymak ve onu anlamaktır.

Atatürk gibi milli varlığın her alanında yaratıcı eserler bırakan, dehasının mucizesiyle bütün milli hayatı yoğurup diriltiren bir insandan bahsetmek daima güç bir şeydir. Çünkü Atatürk'ten bahsetmek, fanilerin diliyle bir mucizeler zincirini anlatmak demektir. Mucize, mucize ile anlatılır. Onun içindir ki kahramanların gerçek yüzleri ancak sanatta görülür.

Atatürk, büyük ve şümullü manasıyla kahramandır. Bu kelimenin manasında gerçek bir vuzuhu, elle tutulacak, gözle görülecek, zaman içinde bir yıldız mahreki gibi nurlu izi takip edilebilecek bir misalin getirebileceği vuzuhu isteyenler onun hayatına bakmalıdırlar.

Bir milletin yaşama iradesini en lazım olduğu bir anda kendi nefsinde yaratıcı bir kudret halinde hazır bulabilmek ve bir ocağın, merkez bir yıldızdan dağılan aydınlık gibi, onu tam zamanında etrafa dağıtabilmek için, ilkin o milletin içinde yetişmek, sonrada bütün ömrünce onu yaşamak tabi şarttır. Bizzat kendisi:

«Bizim yolumuzu çizen, içinde yaşadığımız yurdun bağrından çıktığımız Türk Milletinin ve bir de milletle tarihinin bin bir facia ve ıstırap kaydeden yapraklarından çıkardığımız neticelerdir.»

Derken bunu söylemiş oluyor.

Artık ATATÜRK ün ne olduğunu anlamak, öğrenmek, bellek için belirtiler var orta yerde. Edebiyatçı laflardan kurtulmuş, düşünceye, bilimsel yönetime dayalı incelemeler dönemine girmiş sayılırız. Bu sevinilecek bir girişimdir. Sanırım ki, bu çalışmalar, bunları izleyecek bundan sonraki çalışmalardır ki topluma, yeni kuşaklara Atatürk'ü doğru tanıttak, anlatacaktır. Gerçek bir ATATÜRKÇÜLÜK de, bu temel üzerine kurulacaktır.

Atatürk, yurt bütünlüğünün, ülkü birliğinin ve ileri hamlelerin bayrağı olarak gönüllerimizde yerleşmiştir. Bu bayrak; ilerlemek, kalkınmak, medenileşmek ve modern Türkiye ülküsünün timsali olarak ebediyen dalgalanacaktır.

Büyük adamların belirli özelliği, düşünce özerkliği, olayları müşahade etmek ve bu müşahadelerden doğru dürüst sonuçlar elde etmek, yani gerçeklikte görülür.

Atatürk ülkülerinin gerçekleşmesini Milli Eğitimi de ilerlemekle mümkün olabileceğini işaret etmiştir.

Bizim Milli Eğitim plânımızın felsefesi bellidir. Hedefine gelince, çocuklarımız için gelecekte ne türlü bir insan mutluluğu, nasıl bir millî refah hayal ediyorsak Maarifimize o türlü bir yön vermemiz tabiidir.

Bize göre, eğitimimizin millî hedefleri de, Büyük Kumandan ve Devlet Adamı, Kılıç ve Kalem sahibi, büyük eğitimci, yazar ve yazdıran Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün nutuklarından başlayarak kanunlarımızda ve programlarımızda ifadesini bulmuştur. Çünkü Atatürk'ün hedefi olan ileri, mamur Türkiye'nin anahtarı öğretmenlerimizin elindedir. Öğretmenlerimizde bu cümleden mülhem olmak üzere, ellerine okutulmak - eğitilmek üzere tevdi ettiğimiz çocuklarımıza, en iyi kültürü vermek, eğitmek, ülkemize yararlı evlatlar yetiştirmek mecburiyetindedirler...

İSTANBUL'UN EN MESUT GÜNÜ

Gazeteci Yazar Ömer Sami COŞAR

1927 yılı... Temmuzun birinci Cuma günü! Mustafa Kemal Paşa Ankara'dan trenle İzmit'e gelmiş. oradan da Ertuğrul yatı ile denize açılmıştı.

Nihayet İstanbul'a geliyordu.

Hamidiye, Berkisavfet, Peykişevket, Taşoz, Basra. Samsun gemilerinden kurulu bir filo yatı takip ediyordu.

İstanbul'da, ise şehrin yansı sokaklara dökülmüştü. Sahillere koşmuştu. Seyrisefainin hemen bütün vapurları , Gazi'yi karşılamak için sabırsızlanan halka ayrılmıştı. O gün sabah onbirden akşam beşe kadar şehrin iki yakası arasında hiç bir vapur işlemiyordu. Zaten o gün İstanbul'unun tek bir işi vardı: Atatürk'ü karşılamak, görebilmek...

Şehir baştan başa donatılmıştı. Elektrik kumpanyası bu maksatla birkaç gün içinde muhtelif yerlere 40 binden fazla elektrik lambası daha takıveriyordu.

İstanbul şehri , dokuz ay evvel Sarayburnu'na diktiği Ata'nın büyük heykeli gerisine de bir zafer takı yerleştirmişti. İlk o olmuştu. Ata'nın heykelini böyle diken , çektiği hasretin bir neticesiydi belki bu heykel!

Belki de Atatürk , hüznü ve yeis içinde i vatan uçurumun kenarında iken terk ettiği İstanbul'a büyük inkılapları yaptıktan, yani devletin temellerini sağlamlaştırmadıktan sonra gelmek istemişti. Medeni kanunun.... Batıl itikatların terki ... Kadına hürriyet ... Şapka....

TEZAHÜRAT

Ertuğrul yatı , adalar yönünden geçerken " yaşa " sesleri ortalığı sarıvermişti. Sanki adalar bu yana yatıvermişti diyordu bir gazeteci. Oradan Fenerbahçe burnuna geliniyordu. Sandal, motor bulan dolmuş. Ertuğrul yatına doğru açılmıştı.

Gazi'yi getiren yat limanda görülür görülmez bütün gemiler, düdüklarını öttürmeye başlıyordu. Halkla dolu vapurlar Ertuğrul'a bakan yana iyice yatıyordu. Mendiller sallanıyor, bir uğultu içinde " yaşa " sesleri seçiliyordu.

Ertuğrul, Sarayburnu önünden geçerek Üsküdar'a dönmüş , sahili takip ederek , Çengelköy'üne gitmiş ve Rumeli sahilinden de Dolmabahçe'ye gelmişti. Selimiyeden toplar atılırken de büyük kurtarıcı sahile inmişti.

Sarayın muayede salonunda da halk temsilcilerini, heyetleri kabul ediyor ve İstanbul'a tekrar döndüğü o anda hissiyatını şu cümlelerde topluyordu:

MUHABBET

"İstanbul halkını, İstanbuldaki cemiyetleri ve muhtelif teşekkülleri heyeti aliyenizde selamlamakla bahtıyırım. Aziz vatandaşlarımın bana karşı olan teveccüh ve muhabbetlerinin bugünkü parlak tezahüratından çok mütehasis oldum. Samimi kalbimden teşekkür ederim.

İstanbul'dan çıktığım günden bugüne kadar sekiz sene geçti. Hicran ve tahassürle geçen dakikaların bile ne kadar uzun geldiği düşünülürse sekiz senelik hasretin. İstanbul'un muhterem ahalisi için ruhumda ateşlediği iştiyakın büyüklüğü kolaylıkla takdir olunur.

İki büyük cihanın mülakasında Türk vatanının ziyneti. Türk tarihinin serveti, Türk milletinin gözbebeği bütün vatandaşların kalbinde yeri olan bir şehirdir. Bu şehir, meş'um hadiselerle muzdarip bulunduğu zamanlar, bütün vatandaşların kalplerinde kanayan yaralar açmıştı, Kalbi yaralı olanlardan biri de bendim. Bugün görüyoruz ki, geçirdiğimiz karanlık gecelerin meşiminden kalplerimizi mesar ile dolduran nurlu seherler doğdu.

SEKİZ SENE EVVEL

SEKİZ sene evvel muztarip ve ağlayan İstanbul'dan kalbim sızlayarak çıktım. Teşyi edenim yoktu. Sekiz sene sonra kalbim müsterih olarak, gülen ve daha güzelleşen İstanbul'a geldim. Bütün İstanbul'luların ruhuma heyecan veren sıcak ve muhabbetkar aguşıyla karşılandım. Sekiz sene, heyeti içtimaiyemizin yeni dahil olduğu devrin tarihi, ihtiva ettiği ihtilalle, inkılaplarla ve neticeleriyle az meşbu değildir. Sekiz senede milletimizin siyasi, sosyal ve medeni inkişaf yolunda gösterdiği kabiliyet ve liyakat derecesi yüksektir. Bu dereceyi her gün daha ziyade yükselmek için çok dikkatle ve çalışacağız. Vatanın imanı, milletin refahı. Daha çok gayret mesai talep etmektedir. Hissiyatı ve vicdanı telakkiyatı ilim ve fenle tenmiye ve terbiye ederek heyeti itimaiyemizin hakiki huzur ve saadetine çalışmak ulvi bir noktai nazardır.

Bu noktai nazari size , aziz İstanbul halkına , sekiz sene evveline kadar içinde yedi evliya kuvvetinde bir heyûla tasavvur ettirilmek istenilen bir sarayın içinde söylüyorum. Yalnız artık bu saray , ziluhhalların değil, zil olmaktan hakikat olan milletin sarayıdır. Ve ben burada milletin bir ferdi bir misafiri olarak bulunmakta bahtıyırım.

ATATÜRK'TEN FIKRALAR

Ş. Süreyya AYDEMİR

Atatürk ve Hoca

Atatürk Milli Mücadelenin buhranlı günlerinde Ankara civarında yaptığı bir gezintiden dönerken yolda sarıklı bir hocaya rast geldi. Üstlerinden gecen tayyareyi göstererek sordu;

- Hocam bu tayyare nasıl uçuyor?

- Ne bileyim ben! Öğretmediler ki bize.

- Peki sen ne bilirsin?

- Ne mi bilirim? Bu tayyareye bin dersin binerim, oradan kendini aşağıya at dersin atarım. İşte ben bunları bilirim. Ama bunları da senden öğrendim paşam.

Mustafa Kemal, bu söz üzerine yaşaran gözlerine

hocadan ayırmadan;

- Var ol hoca! Ama şunu bil ki ben de senin gibiyim... Ben de milletimin hiç bir arzusunu, hiç bir isteğini hayatım pahasına da olsa yapamamazlık edemem, dedi.

UŞAKLIĞI ÖĞRETEMEDİM

Tarihin ender yetiştirdiği bir büyük olan Atatürk'ümüzü dünyanın devlet başkanları, krallar onu görmek, tanışmak için yurdumuza gelirlerdi. İngiltere kralı Edvard'da özel yatıyla İstanbul'a gelmişti. Atatürk konuğu Dolmabahçe rıhtımında karşıladı.

Kral onuruna akşam büyük bir şölen veriliyordu. Ziyafet sofrasına hizmet eden garsonlardan biri, elinde getirdiği tepsiyle halıya ayağı takılarak yere yuvarlandı. Atatürk uşağı sert bir şekilde azarlayınca kral böyle şeylerin olabileceğini söyledi. Atatürk krala şöyle dedi;

- Majeste, Türk ulusuna her şeyi öğrettim yalnız uşaklığı öğretemedim.

ATA VE MEHMETÇİK

Bir seyahatinde kolordu binasının kapısında aslan yapılı bir mehmetçik gördü. Çağırıp iltifat ederek sordu;

- Sen güreş bilir misin?

- Bilirim paşam.

Yanıdakilerin en kuvvetlileriyle mehmetçiği güreştirdi. Genç asker daima galip geliyordu. Çok neşelendi. Ayağa fırladı, ceketini çıkartıp mehmetçiğe ense tuttu.

- Haydi birde benimle güreş...

Saf ve temiz anadolu çocuğu Ata'nın yüzüne hayranlıkla baktı;

- Atam dedi. Senin sırtını yedi düvel yere getiremedi bir mehmetçik mi bu işi başaracak?

Ata'nın gözleri doldu, ağlamamak için gülmeye çalıştı.

SAKARYA'DA

Atatürk, 22 gün süren Sakarya meydan muharebesinde durmadan oradan oraya koşuyordu, altındaki at çatladı, bir kaza oldu ve Atatürk'ün üç kaburga kemiği kırıldı. Ankara'da Cebeci hastahanesinde kırıkları saran doktorlar mutlak istirahat tavsiye ettiler. O dinlemedi ve tekrar cepheye koştu. Bir gün bu hadiseyi anlatırken şöyle dedi;

- Ne dersiniz, orduya sonuncu taarruz emrini verdiğim gün kırık kaburgalarım daha iyi oldu.

HANİ DÜŞMAN YOKTU

Atatürk'e ait meşhur bir saat hikayesi vardır. Çanakkale'de göğsünün sol üst cebindeki saate bir kurşun isabet etmişti. Bu fıkranın bir kaç türüsünü dinlemiştim. Fakat şimdi anlatacağım değişikliki bir izci kfilesini Çanakkale harp sahasını gezmeye götürdüğümüz zaman bize klavuzluk eden bir jandarma yüzbaşısından ve tam olayın geçtiği "Kemal Yeri"nde dinledim.

Askerlikte aranan en büyük vasıflardan biri "çabuk karar verme" denilen meziyettir.

ATATÜRKÇÜLÜK NE DEMEKTİR?

Atatürkçülük, kısaca ulusal bağımsızlık ve ulusal onur demektir. Atatürkçülük özetle anti-emperyalist bir kurtuluş savaşını başlatan ve sürdüren bir eylem ve öğretilerdir.

- Amacımız, ulusal sınırlarımız içinde toprak bütünlüğümüzü ve ulusun tam bağımsızlığını sağlamaktır. Buna engel olmak üzere karşımıza çıkacak kuvvet kim ve ne olursa olsun hiç duraksamadan çarpışırız ve başarı kazanırız.

Bu konudaki karar ve inancımız kesindir.

Atatürkçülüğü "tam bağımsızlık" inancından ayırmanın ve çok yönlü uluslar arası ipotekleri "Atatürkçülük" adına savunmanın hiç bir olacağı yoktur. Kurtuluş Savaşı'nın başlarında Türkiye Büyük Millet Meclisinin bütün programlarının dayanağı şu iki temeldir: Tam bağımsızlık, kayıtsız-koşulsuz egemenlik!

"Bir millet eğitim ordusuna sahip olmadıkça, savaş meydanlarında ne kadar parlak zaferler elde ederse etsin, o zaferlerin kalıcı sonuçlar vermesi ancak eğitim ordusuyla mümkündür."

K. Atatürk

ENMAG ELEKTRİK ELEKTRONİK MEKANİK İNŞAAT TAAHHÜT THALAT SAN. TİC. ve LTD. ŞTİ.

Perpa Ticaret Merkezi A Blok Kat:5 No:87 Okmeydanı - İstanbul

0212 320 12 30 - 32 0850 227 60 65

0212 320 12 33

info@enmag.com.tr

ÖZEL LİSE

Cumhuriyet Mah. Arabayolu
Cad. Görkem Çıkmazı
No: 28 Sarıyer / İstanbul
Gsm: 0532 670 08 68

ÖZEL ORTAOKUL

Maden Mh. Nalbant Çeşme Cd.
No:57 Sarıyer / İst.
Tel: 0212 218 19 20
Gsm: 0535 542 22 82

ÖZEL KURS

Merkez Mh. Sefir Sk. No:33
Sarıyer / İstanbul
Tel: 0212 242 41 47
Gsm: 0532 670 08 68

Şanlıurfa Şube:

Veysel Karani Mh. 358. Sk. Gönüllü Apt Altı No:4/A (Şanmed Hastahanesi Arkası) Haliliye / Şanlıurfa
Tel: 0414 315 00 55 Gsm: 0555 0555 789

Hayalleri gerçeğe dönüştüren çizgi

Türkiye geneli
marka işbirliği
ve franchising
anlaşmaları
yapılmaktadır

www.meridyenegitim.com e-mail: mekegitim@hotmail.com

Genel Merkez: 0532 670 08 68

Unutmadık!

10 Kasım 1938